

DECRETUM

Ut omnes Regularium Superiores suos Subditos,
& Religiosos persèpè commoneant de injuncta
omnibus observantia, & executione Apostoli-
carum Constitutionum, & Decretorum ad Offi-
cium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreti-
cam pravitatem pertinentium nuper editum.

A FELICIS RECORDATIONIS VRBANO PAPA VIII.

*Necnon Constitutionum Apostolicarum hætenus
editarum, quarum observantia, & exe-
cutio in eodem Decreto recolitur,
in unum Collectio.*

S. Andrea

della Valle

ROMÆ, Typis Rever. Camerae Apost. 1698.
Et denuò Neapoli, Apud De Bonis 1706.
Superiorum permissu.

Reimprimatur.

Si videbitur Reverendissimo P. Sac. Apost.
Palatii Mag.

*Dominicus Belisarius de Bellis
Episc. Melphicten. Vicefg.*

Reimprimatur.

Fr. Gregorius Sellari Ordin. Prædicatorum,
Sac. Apost. Palatii Mag. Socius.

Reimprimatur.

JO: ANDREAS SILIQUINUS VIC
GEN.

D. Januarius de Auria Canonicus Deputatus.

DECRETUM

Ut omnes Regularium Superiores suos Subditos, & Religiosos persèpè commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis
M. DC. XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro D. URBANO Divina Providentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis.

Sanctissimus Dominus noster sedulò incumbens, ut ea, quæ salubritèr Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabilitèr observentur, & omnimodam fortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, Ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Sux infligendis, in perpetuum semel saltem in anno, idest, feria sexta post Octavam Assumptionis Beatæ MARIÆ Virginis in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialitèr convocato; Et insuper in quocumque Generali, ac Provin-

4
ciali Capitulo, Convētu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos, commonere de injuncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

Julii III. Constit. undecimæ incipit: *Licet à diversis*. Contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii V. Constitutionis 82, incipit: *Si de protegendis*. contra occidentes, verberantes, deicientes, aut perterrefaciētes quemvis ex Ministris Sanctissimi Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diocēsi, vel Provincia, obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocumque productum, vel evocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliòvè exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliavè instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occultentes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Julię Majestatis, eorumque filiis, irrogantur: & oblata Revelantibus impunitate.

Pii IV. Constitutionis 31. incipit: *Cum sicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere ten-

rentur & sollicitant. Et Gregorii XV. Constitutionis 34. incipit: *Universi Domini Gregis*, ampliatiuæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonesta; sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis, vel extrà occasionem confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam confessionem electo, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis, sollicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Constitutionis 21. incipit: *Officii nostri partes*. De Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentalitèr confessiones audiunt. Clementis VIII. Constitutionis 81. incipit: *Et si alias*. declaratorix pœnæ contra eos infligendæ per Judices laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitut. 79. incipientis: *Apostolatus officium*: extensivæ ad minores 25. annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Constitutionis 17. incipit: *Cæli, et Terræ Creator*. Contra exercentes artem Astrologiæ Judiciaræ, & aliâ quæcumque Divinationum genera, librosvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constitutionis 113. incipit: *Inscrutabilia Judiciorum Dei*. extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Constitutionis 42. incipit: *Cum sicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minusque eis in locis habeant. Et Gregorii XV. Constitut. 28. incipit: *Romani Pontificis*. contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constitutionis 26. incipit : *Romanus Pontifex*. Revocatoria facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctae Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constitutionis 97. incipit: *Regis pacifici*, Innovatoriae Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum : Impositionis majorum poenarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitate Inquisitoribus puniendos. Et Gregorii XV. Constitutionis 29. incipit : *Sanctissimus Dominus Noster auditis*, ampliativæ, & declaratoriae prohibitionis asserendi Beatam MARIAM Virginem conceptam esse in peccato originali.

Gregorii XV. Constitutionis 27. incipientis : *Romanus Pontifex in specula*. Revocatoria quarumcumque Concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suae Constitut. extensivæ ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip. *Alias sel. rec. Greg. Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Ejusdem Constitutionis 40. incip. *Apostolatus officium*. Et Sanctitatis Suae Constitut. 114. incipit eo modo : Revocatoria licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suae Constitutionis 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens*. De Imaginibus nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis : Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumve gestis, miraculis, revelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suae Constitutionis 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officii*, De libris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Ecclesiastico, non trans-

7
transmittendis aliò, ut imprimantur, sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Ste Constitutionis sub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. incipien. *Cum sicut accepimus.* Quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hætenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialitèr excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur ita, ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque hujusmodi commotione publico documento statim certiolem fatere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

*Io. Antonius Thomafus S. Romanæ,
& Universalis Inquisitionis Not.*

Anno millesimo sexcentesimo trigefimo tertio, Indictione prima, Pontificatus SS. D.N.D. Urbani Divina Providentia, Papæ Octavi, die verò septima Mensis Junii supradictæ literæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctissimi D.N. Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in supradictò Decreto.

XI.

Contra impedièntes Inquisitores hæreticæ pravitatibus in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores; admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

A 4

JU-

JULIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Edita Anno Domini
1551.*Ad perpetuam rei memoriam.*

Licet à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, etiam per speciales Constitutiones in corpore juris insertas, fuerit ritè, & salubritè sancitum, atque decretum, ut seculi potestates, & Domini temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum quorumcumque Rectores, quibuscumque dignitatibus, vel officiis, aut nominibus censeantur, diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus hæreticæ pravitatis in ipso Inquisitionis negotio faveant, & assistant, nemoque ex prædictis potestatibus, dominis, & rectoribus, eorumque officialibus de crimine hæresis, cum more sit Ecclesiasticum, quoquo modo cognoscat, vel judicet, neque diœcesano Episcopo, vel Inquisitori ipsius Inquisitionis negotio incumbenti se opponere, aut ipsum aliquatenus impedire, vel impediendis auxilium, aut favorem scientè dare audeat, perpetuæ damnationis sententia in eos, qui contra prædicta fecerint promulgata, quam si per annum animo sustinuerint pertinacis, ex tunc velut hæretici condemnentur: usque adeo tamen in omnibus fere, non solum Italiæ, verùm etiam aliis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, ut accepimus mundanæ gloriæ processit ambitio, vel sacrorum Canonum inscitia, vel Ecclesiasticæ disciplinæ contemptus, ut in animarum suarum perniciem, atque interitum, diœcesanos Episcopos, & Inquisitores à Sede Apostolica institutos Inquisitionis officium exercentes, alii sub justitiæ prætextu, ne nulli scilicet fiat injuria, impedire, alii verò sub pietatis colore, ut fontes scilicet severius puniantur, se ipsis diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus adju-

adjungere, & una cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, processus formare, formatosque suo iudicio submittere non erubescant.

§. 1. Cui sane morbo jam nimis late progredienti, solitam, ac salutarem Ecclesiæ medicinam pro nostra Pastoralis sollicitudine afferre cupientes, seculi potestates, dominos temporales, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum Rectores supradictos, necnon quascumque alias seculares personas, tam privatas, quam publico quovis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eis IESU CHRISTI Redemptoris nostri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne dicecesanos Episcopos, & Inquisitores ipsos in suo Inquisitionis negotio, ullo modo impediant, seu perturbent, neque se in hæresis crimine cognoscendo, vel iudicando, quovis, etiam assistentiæ, & favoris, colore, causa, vel occasione (nisi quatenus ab ipsis dicecesanis Episcopis, aut Inquisitoribus, spontaneè, & libera eorum voluntate fuerint requisiti) se ingerant, ordinationes, provisiones, & leges quascunque de ipsius criminis cognitione latis sacris Canonibus obstantes, & Ecclesiasticam Iurisdictionem impediennes sine mora abrogent, et deleant, prout etiam nos eas omnes invalidas fuisse, et esse decernimus, et declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, et deletis haberi volumus, et mandamus.

§. 2. Qui monitis his nostris non obtemperaverint, quive scienter in prædictis consilium, auxilium, aut favorem dederint, noverint se, non solum per sacras dictorum prædecessorum nostrorum Constitutiones, verum etiam per hanc nostram sanctionem sive sententiam, et declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritatem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Apostolorum Petri, et Pauli, ac nostra indignitate, in his scriptis proferimus) communiione Fidelium, et omnium Ecclesiasticorum Sacramentorum perceptione privatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo liga-

ligatos, anathematisque, & majoris excommunicationis mucrone percussos, ita ut nemo unquam in præmissis delinquens, nisi à nobis, & successoribus nostris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcumque facultatum, confessionaliū nuncupatarum, etiam à nobis, & dicta Sede hætenus emanatarum, vel in posterum emanandarum, specificam, & expressam, ac aliàs quam per verba generalia, de præsentibus nostris literis mentionem non facientium, præterquam in mortis discrimine, absolvi possit.

§. 3. Quibus etiam censuris ipsos diocesanos Episcopos, & Inquisitores subjacere volumus, si laicos secum, quomocumque de ipso crimine cognoscere, aut judicare permiserint.

§. 4. Ut autem præmissa omnia, ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam justè prætereendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd præsentis literæ per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, necnon acie Campi Floræ, ut moris est publicentur, earum exemplo in singulis valvis, & acie hujusmodi affixo, & dimisso. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno secundo.

LECTA, & publicata fuit die Veneris sancti in Cappella Sanctitatis Sux, dum divina celebrarentur officia.

Anno Domini 1551, indictione nona, die vero 24. Mensis Martii, Pontificatus SS. D. N. Julii Divina Providentia Papa III. anno ejus secundo. Retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis, seu portis Principis, Apostolorum de Urbe, & Sancti Joannis Lateranen. & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ dimissis copiis per nos Petrum Gomez Freyle, et Franciscum Munos, SS. D. N. Papæ Cursores.

*Ita est Petrus Gomez Freyle Cursor, manu propria.
Ita est Franciscus Munus Cursor, manu propria.
Petrus Laehodie Magister Cursorum.*

LXXXII.

Contra offendentes statum, res, & personas sanctissimi Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis, eorumque filios, necnon complices, & fautores.

P I U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Edita An.
no Domini
1569.

Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis ceteris omnibus Ecclesiæ ministris, quos in fidem, & clientelam nostram à Domino recipimus, cura nobis quotidiana insidet, quanto majore studio eam nos sollicitudinem capessere necesse est, ut qui in sacro Inquisitionis hæreticæ pravitatis officio versantur, sub tutela inviolatæ auctoritatis hujus Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

S. 1. Cum itaque ejus generis impiorum vis quotidie magis invalescat, qui omnibus malis artibus prædictum officium subvertere, ministrosque sanctionibus disturbare moliantur, eo jam nos detrusit necessitas, ut nefariam, & scelestam illorum audaciam acerbioris castigationis verberis reprimamus.

S. 2. Hac igitur generali constitutione de Fratrum nostrorum consilio sancimus, ut quicumque sive privatus, sive

sive cuncta civitas, sive populus, sive Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo illustris, quævis ex Inquisitoribus, Advocatis, Procuratoribus, Notariis, aliisve Ministris prædicti officii, vel Episcoporum id munus in sua diocesi, aut provincia obeuntem, seu accusatorem, denunciatorem; aut testem in causa fidei quomodocunque productum, vel evocatum occiderit, verberaverit, dejecerit, seu perterrefecerit.

§. 3. Quive Ecclesias, ædes, aliasve res, sive publicas, sive privatas, officii, aut ministrorum, expugnaverit, invaserit, incenderit, expilaverit, aut libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicunque posita combusserit, diripuerit, seu interverterit, seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportaverit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis; sive capiendi, sive comburendi, sive suppressendi causa, fuerit, sive res, aut personas, servari defensiva prohibuerit.

§. 4. Quive carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam, seu privatam effregit, vincitum extraxerit, seu emisserit, capiendum prohibuerit, captumve eripuerit, receperit, occuluerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu jussit id fieri, qui cætum, concursumve fecerit, sive ut aliquid prædictorum fieret omnes accommodaverit, sive aliàs auxilium, consilium, aut favorem, publice, vel occultè, in quolibet prædictorum scienter præstitit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, successum, direptumve, nullum denique damnum re ipsa sit secutum: nihilominus is sit anathemate præsentis canonis auctoritate ligatus, idem quoque læsæ majestatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocumque alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipso privatus, secularis judicio arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ legis per constitutiones legitimas irrogan-

gantur, bonis, rebusque omnibus fisci juribus applicatis, uti etiam est de damnatis hæreticis per sanctiones canonicas constitutum ejus filii paterna infamia subiecti, omnis, & cujuscunque hæreditatis, & successionis, donationis, & legati, sive propinquorum, sive extraneorum omninò sine expertes, eisdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut causam ullam proponere, vel prætereendere possit, qui tantum nefas in contemptum, & odium hujus officii admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porrò de prædictis, eorumque filiis statuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris secularibus, & quorumvis Ordinum etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Episcopali, et majori dignitate præditis, ac etiam privilegio quomodocunque suffultis, decernimus exequendum; ita ut ipsi beneficiis, et officiis omnibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate privati, per Judicem Ecclesiasticum hæreticorum more degradantur, demum potestate seculari traditi, pœnis prædicti laicorum instar subiiciantur.

§. 6. Pontificum tamen causis, nobis, et successoribus nôltris reservatis, ut re quæsitæ, et nobis renunciata, contra eos ad depositionem, et alias pœnas prædictas procedamus, uti criminis atrocitas videbitur postulare.

§. 7. Quicumque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentaverint, in easdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores in sacris constitutionibus inferuntur ipso facto se noverint incidisse.

§. 8. Verum si quis etiam hujusmodi criminum conscius, vel affinis, sive religionis studio, sive pœnitentia ductus rem adhuc incognitam retexerit, supplicio liberentur.

§. 9. Ceterum eam omnium, et quarumcunque absolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum, et restitutionum, etiam ad famam, et honores, ita deinceps habendam optamus, ut successores nostri nullas nisi saltem semestri post cujuscunque assumptionem ad hujus digni-

dignitatis fastigium excursu, ac precibus apud supremum officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascunque hujusmodi absolutio- nes, habilitationes, & restitutiones, quæ precibus sic non verificatis de cetero fient, nemini prorsus prodesse, sed nec præsentibus nisi toto ipsarum tenore ad verbum inserto, & gratia & certa Romani Pontificis scientia facta, & propria manu subsignata, ulla in parte derogari, nec derogatum censi debere, & si illis ex quacunque causa aliter derogari contigerit, derogationes hujusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti.

§. 10. Jubemus igitur universos, & singulos Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & ceteros Ecclesia- rum Prælatos, per universum Orbem constitutos, ut per se, vel alium, seu alios, præsentis literas, aut earum exem- pla in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diocæsibus, & locis solemniter publicari, & quantum in se est, firmiter observari procurent, contradictores quoscunque, per cen- suras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita com- pescendo, ipsasque censuras, & pœnas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationi- bus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

§. 12. Volumus autem ut præsentium exempla etiam, impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & cujuscun- que curiæ Ecclesiasticæ, vel Prælati sigillo obsignata, eam- dem illam prorsus fidem ubique locorum faciant, quam ipsæ præsentis facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 13. Ceterum omnis orbis terrarum Principes; quibus gladii secularis potestas ad malorum vindictam est permis- sa, per eam, quam se tueri promiserunt fidem, obtestamur, ita suas quisque partes, sive in præstando ministris prædictis auxilio, sive in criminum post Ecclesiæ sententiam animad- versione, interponere, ut eorum quoque præliis ministri ipsi tanti officii munus pro Dei æterni gloria, & religionis
in-cre-

incremento feliciter exequantur, amplissimum à Domino præmium recepturi, quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ beatitudinis consortio præparavit.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, legationis, statuti, decreti, jussionis, obtestationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno quarto.

Ego Pius V. Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

*Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas
justificationes tuas.*

- F. Card. Pisanus Episcopus Hostien.
- Jo: Card. Moronus Episcopus Portuen.
- Christophorus Madrucius Episcopus Prænestin.
- Otho Card. Truchses Episcopus Albanen.
- A. Card. Farnesius Vicecancel. Episcopus Tusculan.
- Jo: Baptista Cicada Episcopus Sab. Card. S. Clem.
- Ego Ph. Card. à Burdisera.
- Ego Antonius Card. Granuelanus.
- Ego Franciscus Card. Pacecus.
- Ego Hieronymus Card. de Corrigio.
- Ego Jo: Franciscus Card. de Gambarà.
- Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.
- Ego Ind. de Avalos Card. Aragona.
- Ego M. Antonius Card. Columna.
- Ego Prolomæus Card. Comensis.
- Ego P. Card. de Sancta Cruce.
- Ego Z. Card. Delphinus.
- Ego Hu. Card. S. Sixti.
- Ego Julius Card. Urbinus.
- Ego Fulvius Card. Perusinus.

Ego

Ego Jo: Riccius Card. Politianus,

Ego Scipio Card. Pisarum.

Ego Jacobus Card. Sabellus.

Ego Aloysius Card. Cornelius.

Ego Alexander Card. Cribellus.

Ego Guido Card. Vercellus.

Ego Guilelmus Card. Sirletus.

Ego Frater Michael B. Card. Alexand. Camer.

Ego Hieronymus Cardinalis de Claravalle.

Ego Ludovicus Card. Madrutius.

Ego Innocentius Card. de Monte.

Ego Hieronymus Card. Simoncellus.

Ego Ferdinandus Card. de Medicis,

F. Cardinalis Alciatus.

Jo: Paulus Cardinalis ab Ecclesia,

A. Cardinalis Caraffa,

*Anno à Nativitate Domini 1569. indictione 12. die vero 2.
mensis Maii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.
N.D. Pii Divina Providentia Papæ V. Anno 4. retrospectivæ
literæ Apostolicæ, testæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad
valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ
Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, di-
missis in locis præfatis præsentibus literis per aliquantum
temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Iu-
lium Parinum, & Ioannem Bornoium, prælibat; Sanctiss.
D.N. Papæ Cursares.*

Antonius Clerici Magister Cursorum.

XXXI.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confessionis, ad actus inhonestos provocare, & allicere, tentant.

PIUS PAPA IV. Edita Anno Domini 1561.

Ven. Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori generali.

CUM sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diversi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Civitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, sive eam pro aliis exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Salvatori nostro JESU CHRISTO injuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & provocando, seu allicere, & provocare tentando, & provocando, ac loco earum per Sacramentum hujusmodi Creatori nostro reconciliationis, graviori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diaboli tradendo, in Divinæ Majestatis offensam, animarum perniciem, & Christi fidelium scandalum non modicum.

§. 1. Nos in animum inducere nequeunt, quòd qui de Fide Catholica rectè sentiunt: Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis injuriam faciant, fraternitati tuæ, de cujus eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu

B

alios

alios à te deputandum, scù deputandos contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Civitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos, tam seculares, quàm quorumvis etiam exemptorum; ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum Regulares, cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentia existant, tam super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligenter inquiras, & juxta facultatem contra hæreticos, aut de hæresi quovis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos juxta excessuum suorum qualitatem, prout juris fuerit punias, eas etiam si & prout juris fuerit faciendum, debita præcedente degradatione secularis Judicis arbitrio puniendos tradendo.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die decimasexta Aprilis, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, Pontificatus nostri Anno secundo.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii IV. editæ
 contra Sacerdotes in confessionibus Sacramentalibus
 Pœnitentes ad turpia sollicitantes.

G R E G O R I U S P A P A X V.

Edita An-
 no Domini
 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

V Niversi Dominici gregis curam, quamquam imme-
 riti, cœlesti dispositione gerentes, sedulo invigilare
 tenemur, ut ab omnibus pravis contagiis conservetur im-
 munis, multoque majori studio providere, ut omnis pestis
 ab iis avertatur, quibus alios sanandi officium est commis-
 sum, ne quod Evangelica scripta Nos admonent, sale infa-
 tuato non sit in quo saliat, & ad nihilum profut ultra, nisi
 ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus præde-
 cessoribus nostris quibusdam in locis provisum fuit, ut im-
 pium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christi
 fideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab iis
 arceatur, videlicet ut aliquis Sacerdos ad sacras audien-
 das confessiones deputatus, sacrosancto Pœnitentiæ Sacra-
 mento, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro
 medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cœ-
 lesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor
 execrabilis animarum reddatur; idcirco Nos ea, quæ his
 perniciosissimis diaboli insidiis arcendis certis locis salu-
 briter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex
 alto conceditur, providendum duximus.

§. 2. Alias siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore
 nostro emanarunt literæ tenoris subsequenti, videlicet:
 Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen.

in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori generali. Cum sicut nuper, & c. pag. 17.

§. 3. Igitur ut literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de cōsilio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum præinsertas literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, illasque non solum in prædictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quòd omnes, & singuli Sacerdotes tam seculares, quàm quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subjectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares cujuscumque dignitatis, & præminentia, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonestas, si ve inter se, si ve cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, si ve ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis hujusmodi, etiam ipsa confessione non secuta, si ve extra occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocumque ubi confessiones Sacramentales audiantur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire, sollicitare, vel provocatæ tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, si ve tractatus habuerint, in officio Sanctæ Inquisitionis severissimè, ut infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciæ, Civitatum, Dominionum, & locorum uni-

universi orbis Christiani in suis quemque Diocesibus, & Territoriis per has nostras literas, etiam privativè quò ad omnes alios specialiter, ac perpetuò Judices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis fidei, juxta Sacrorum Canonum formam, nec non officii Inquisitionis hujusmodi constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta, diligenter inquirent, & procedant: & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repererint in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspensionis ab executione ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis activæ, & passivæ, si regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque ulla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate graviore pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curia seculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, iudiciis, & aliis adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo judicandi, & Curia seculari, ut præfertur, reum tradendam esse, pronunciandi.

§. 6. Non obstantibus omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Mandantes omnibus Confessariis, ut suos pœnitentes, quos noverint fuisse ab aliis ut supra sollicitatos, moncant de obligatione denunciandi sollicitantes, seù ut præfertur tractantes, Inquisitoribus, seù locorum Ordinariis prædictis: quòd si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seù tractantes, ut supra; iidem locorum

Ordi-

Ordinarii, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Quòdque eadem præsentis literæ, seù illarum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

*Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Inditione quinta, die verò prima mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina Providentia, Papæ XV. Anno ejus Secundo: retrospectiva Constitutio, si-
ve literæ Apostolicæ affixæ fuerunt ad valvas Sancti Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.*

Octavi us Spada Magister Cursorum.

Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis, in eos, qui ad ordinem presbyteratus minime promoti, Missas Celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

G R E G O R I U S P A P A XIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Edita Anno Domini

1574.

Officii nostri partes sedulo præstare tenemur, ut dubia quæ variis doctorum opinionibus hinc inde diversa sententibus agitantur, ad jurisdictionem Sanctissimi Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis pertinent, nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, ut nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquantur.

§. 1. Ad aures nostras siquidem nuper pervenit, multos esse qui dubitent, an contra eos, qui in sacro Presbyteratus ordine non constituti, Missas celebrare, confessiones audire, ac absolutionem impartiri, ac si fuerint, per officium Sanctissimæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animadvertendum sit, ac hi, qui talia pataverint, per Inquisitores prædictos puniri debeant. Nam, etsi multorum sententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam seculares eorum Sacramentorum ministros esse posse; non deunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni, unde plerumque per eorundem Regnorum Inquisitores, diversa feruntur in hujusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, ut omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animadvertentes, eos qui Presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrandis dictis Sacramentis ingerunt, factò catholicam veritatem impugnare, quæ solos

presbyteros Ministros eorundem Sacramentorum constituendo, illis duntaxat quibus eadem munera congruere existimavit, committi voluit, eorum qui in Presbyteratus ordine non constituti Missas Celebrant, ac confessiones audiunt, ut præfertur, cognitionem, & punitionem, etiam ad Inquisitionis officium, & Inquisitores ante dictos pertinere, & quòd hujusmodi delicti ratione, adversus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquisitores prædicti valeant, Apostolica auctoritate præsentium tenore perpetuò declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & singulis Ordinariis, & delegatis iudicibus, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere irritum quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non juribus, municipalibus legibus regnorum prædictorum, pragmaticisque sanctionibus, ac statutis, & consuetudinibus Civitatum, & locorum quorumcumque dictorum regnorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis forsitan per nos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quibusvis verborum formis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, seu de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad supplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum concessis, & confirmatis; quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialitèr, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die sexta Augusti, millesimo quingentesimo septuagesimo quarto Anno à Nativitate Domini, Pontificatus autem nostri Anno tertio.

LXXXI.

Quòd Inquisitores hæreticæ pravitatis , & locorum Ordinarii , eos qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Missas Celebrant , vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, prævia degradatione, Curix seculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini
1601.

ET fratriùs fel. rec. Paulus Papa Quartus prædecessor noster, ad nefariam, & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum Presbyteratus ordinem minimè promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temerè assumptes, Missarum Celebrationem usurpare , & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt , decrevit huiusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curix seculari debita animadversione puniendos.

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum innovari, ac seriò observari mandaverit , eò tamen dictorum hominum prorupit audacia , ut prætextu ignorationis huiusmodi decretum , ac pœnarum, contra ipsos , ut præfertur, inflictarum , illis se minimè subjacere , & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari , & absolvi posse prætendant.

§. 2. Nos igitur animadvertentes , huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Presbyteratus ordinem non promotos, Missarum Celebrationem usurpare præsumentes, non solùm actus idololatriæ saltèm extrinsecè, seù per externa , & visibilia Religionis , & pietatis signa exercere, sed etiam quantum in ipsis est, efficere ut Christi fideles, qui credunt eos ordinatos esse, & ritè conficere Sa-

gra-

cramentum Eucharistiæ, idololatriæ crimen ignorantèr incurrant, purum videlicèt Panem, & Vinum, tamquam verum Christi Domini Nostri Corpus, & Sanguinem, eisdem adorandum proponentes. Confessiones autem audientes, non solùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verùm etiam Christifideles decipere, dum scilicèt iniquè sibi assumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absolvendi à peccatis magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

§. 3. Proptereà, ut gravissima hæc scelera committentes, posthac debito supplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicum conscientia consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, providere volentes, supradictorum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, hac perpetuo valitura constitutione decernimus, atque statuimus, ut quicumque non promotus ad sacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Missarum Celebrationem usurpasse, vel Sacramentalem confessionem audivisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinariis tamquam Ecclesiæ misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abiiciatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Curia seculari tradatur, per Iudices seculares debitis pœnis plectendus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore juris clausis. Quibus omnibus, & singulis, istarum tenores pro sufficientèr expressis, & ad verbum insertis habentes, specialitèr, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ut autem huiusmodi constitutionis ignorantia de cetero allegari, aut prætendi numquam possit, atque præsentis literæ omnibus innotescant, volumus illas ad valvas S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicatum, & in Acie Campi Floræ more solito publicari,

cari, & affigi, atque iis inde amoris earundem exempla etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione, omnes qui in Urbe post mensem, qui verò extrà eam, & citrà Montes, post quatuor menses, qui demum ultrà Montes fuerint post decem menses à die publicationis præsentium computandos afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personalitèr intimatæ fuissent.

S. 6. Ac prætereà mandamus earundem præsentium literarum exemplis etiam impressis, & manu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem haberi, quæ hisce præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Decembris 1601. Pontificatus nostri Anno 10.

Anno à Nativitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. mensis Decemb. Pont. Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Clementis divina Providentia Papæ Octavi, Anno ejus 10. Supradicta Constitutio fuit affixa ad valvas s. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Hieronymum Lutium SS. D. N. Papæ Curs.

Ampliatio Constitutionis à Clemente Octavo contra non promotos ad sacrum Presbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut Missam Celebrantes, Curia seculari prævia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores viginti quinque annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint.

U R B A N U S P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini
1627.

Apostolatus officium, cui meritis licet imparibus, disponente Deo præsidemus, à Nobis postulat, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus in iis præsertim, quorum eo sacrilega processit audacia, ut se beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis constitutionibus, confoveant in delictis, quorum statutis pœnis se idcirco jactant minimè subjacere.

§. 1. Aliàs siquidem à felicitis recordationis Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequenti; videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et si aliàs felicitis recordationis Paulus Quartus, ut supra pag. 25.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confisi, & legum indulgentia freti, pœnas à dicta Clementis prædecessoris constitutione in hujusmodi delinquentes statutas parvipendere præsumant.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Eccle-

Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram
 Nobis habita, maturè discusso, inhærentes constitutioni
 prædictæ, aliisque decretis per sel. record. Paulum IV. &
 Sixtum V. Romanos Pontifices prædecessores nostros con-
 tra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum
 prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ pote-
 statis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac nostra
 perpetuò valitura constitutione statuimus, & decernimus,
 ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in posterum
 ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam
 Celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præ-
 sumpserit, ætate minor annis vigintiquinque non excuse-
 tur, quominus eidem Clementis constitutioni subiiciatur,
 dummodò vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

§. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita
 consideratione præfatæ minoris ætatis, sive Laicus, sive
 Clericus secularis, aut cujusvis Ordinis, Congregationis,
 Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, regularis, aut
 cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, &
 privilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedis immediatè sub-
 jecti, necnon Militiarum quarumcunque etiam Sancti Joan-
 nis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curix seculari pœnis
 debitis plectendus.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Sanctæ In-
 quisitionis Judices, & Inquisitores, etiam generales Sanctæ
 Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sub-
 lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & inter-
 pretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debe-
 re, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam qua-
 vis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attemptari,
 decernimus. Quocirca omnibus, & singulis, ad quos spe-
 ctat, & pro tempore quomodolibet spectabit in virtute
 sanctæ obedientiæ districtè percipiendo mandamus, quate-
 nus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram
 inviolabiliter observent, & observari faciant.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationi-
 bus

bus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus, editis, etiam in corpore Iuris clausis, necnon legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Privilegiis, ad favorem minorum viginti quinque annis, quomodolibet, & ubicumque, locorum editis, ac aliàs in ipsorum favorem facientibus, Apostolica etiam confirmatione, ac juramento, seu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenore præsentibus pro sufficientè expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, harum literarum publicationem, & affixionem fieri juxta formam in prædicta Clementis constitutione præscriptam, easque publicatas, & affixas omnes, intra Urbem, & extra tam citrà, quàm ultra montes, & mare, post tempus in ipsa Clementis Constitutione præfixum arctare, & afficere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§. 8. Mandamus pariter, ut earundem transumptis etiam impressis, manuque Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur fides, adhibeatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxiii. Martii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die verò decima Septembris. Pontificatus in Christo Patris, D. N. D. Urbani divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus sexto, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, dimissis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis. postea earundem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoscatum, & Camillum Fundatum Sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Contra exercentes artem Astrologiæ judiciaræ, & alia
quæcumque divinationum genera, librosque legentes,
vel tenentes.

SIXTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An-
no Domini
1585.

COeli, & Terræ Creator Deus, quem unum Omnipotentem corde credimus ad justitiam, & ore confitemur ad salutem, etsi homini, quem ad imaginem, & similitudinem suam creavit, mentem dederit, quæ non solum divino fidei lumine illustrata mysteria illi cognosceret, quæ humanam intelligentiam superant, sed etiam naturæ suæ vi, magno licet cum labore, præclara multa investigaret, atque intelligeret, tamen ut superbum animal homo non altum saperet, sed timeret, & immensam conditoris sui majestatem humi stratus veneraretur, sibi soli eorum, quæ eventura sunt, scientiam, & futurarum rerum cognitionem reservavit. Solus enim ipse, cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & consequentes eorum actiones intuetur, solus ipse, qui vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt, omnia præsentia, & ante oculos posita habet, solus denique omnia, & singula quæcumque totius temporis decursus, & seculorum ætatibus futura sunt, ab omni æternitate novit, & admirabili providentia disposuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitate ignorat, sed nec dæmones ipsi præsentire possunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falsitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Isaiam illis verbis: Annunciate quæ ventura sunt in futurum; & sciemus,

mus, quia Dii estis vos, & in novo testamento CHRISTUS Dominus discipulorum suorum de futuris eventibus Paulo cupidius inquirentium, interrogationem gravi illa responsione retudit, qua etiam omnium fidelium suorum curiositatem coercuit: Non est vestrum scire tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate. Nec verò ad futuros eventus, & fortuitos casus prænosceudos (futuris eventibus ex naturalibus causis necessario, vel frequenter provenientes, quæ ad divinationem non pertinent, duntaxat exceptis) ullæ sunt veræ artes, aut disciplinæ, sed fallaces, & vanæ, improborum hominum astutia, & dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio omnis divinatio dimanat, sive quod expressè ad futura manifestanda invocentur, sive quod ipsi pravitate sua, & odio in genus humanum, occultè, etiam præter hominis intentionem se ingerant, & intrudant vanis inquisitionibus futurorum, ut mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere depraventur. Quæ quidem ipsis cognita sunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum scientia, sed naturæ subtilioris acumine, & aliis quibusdam modis, quos hominum obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est, in huiusmodi futurorum contingentium, & fortuitorum eventuum inquisitione, & præcognitione, diaboli operationem se fallaciter immiscere, ut sua fraude, ac dolo, miseros homines à via salutis avertat & laqueo damnationis involvat. Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fidelitèr, & religiosè, ut debent, non attendentes, sed curiosa sectantes, gravitèr Deum offendunt, errantes ipsi, & alios in errorem mittentes, tales in primis sunt Astrologi, olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarii vocati, qui vanam falsamque syderum, & astrorum scientiam profitentes, divinæque dispositionis ordinationem, suo tempore revelandam prævenire audacissimè satagentes, hominum natiuitates, seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur, ac judicant futura, sive etiam

præ-

præsentia, et præterita occulta, atque ex puerorum ortu,
 & natali die, sive quavis alia temporum, & momentorum,
 vanissima observatione, & notatione, de uniuscujusque
 hominis statu, conditione, vitæ cursu, honoribus, divitiis,
 sobole, salute, morte, itineribus, certaminibus, inimicitis,
 carceribus, cædibus, variis discriminibus, aliisque prosperis,
 & adversis calibus, & eventibus præcognoscere, judicare,
 & affirmare temerè præsumunt, non sine magno periculo
 erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Augustinus præcipuum
 Ecclesiæ lumen, eum, qui hæc observat, qui attendit, qui credit,
 qui in domum recipit, qui interrogat, Christianam fidem, &
 baptismum prævaricasse affirmet, ut illos merito Apostolus arguat,
 atque increpet illis verbis: Dies observatis, & menses, &
 tempora, & annos, timeo vos ne forte sine causa laboraverim
 in vobis. Hi igitur levissimi, & temerarii homines in miserandam
 animarum suarum ruinam, grave fidelium scandalum, & Christianæ
 fidei detrimentum, futuros rerum eventus, & quæcunque prosperè,
 vel adversè obventura sunt, ac actus humanos, ea denique quæ
 ex libera hominum voluntate proficiscuntur, astris syderibusque
 adscribunt, eisque eam facultatem, vim, seu virtutem, & efficaciam
 tribuunt significandi futura; & ad præcognita ita inclinādī, ut
 sic omninò nec aliter eventura sint, atque ob eam causam de iis
 rebus omnibus judicia facere, prognostica prædictiones, & præcognitiones
 sibi assumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci
 rudes, & imperiti, alique nimis creduli, & imprudentes tantam
 fidem præstant, ut ex hujusmodi judiciorum, & prædictionum
 præscripto, aliquid certò esse credant, aut sperent, quorum sanè,
 et mendacium magistrorum temeritas, et infelicitium discipulorum
 credulitas magnopere deploranda est, qui vel divinis literis
 admoniti non intelligunt hominis præstantiam, cui Cœli, et
 Stellæ, et clarissima Cœli sydera, Sol, et Luna, Deo ita
 disponente, non imperant, sed inserviunt, sic enim Moyses
 populum Dei, ut hunc errorem caveret, præmonebat. Nè fortè
 elevatis oculis

lis ad Cœlum, videas Solem, & Lunam, & omnia astra
 Cœli, et errore deceptus adores ea, et colas, quæ creavit
 Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ
 sub Cœlo sunt. Sed quid sydera mirandum est homini ser-
 vire? nonne nobilissimæ intelligentiæ Angeli ipsi, omnes
 sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter
 eos, qui hæreditatem capiunt salutis? nam rationales oves
 ita diligit Deus, ut non solum Episcopos, quemadmodum
 à Sancto Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordi-
 naverit, sed etiam Angelos destinavit. Præclare etiam
 Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, ut una-
 quæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Ange-
 lum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid
 adversus Angelorum custodiam, & tutelam astra moliri,
 aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo
 sint comparanda? Nec sanè hoc loco prætereûda est eximii
 Ecclesiæ Doctoris, & Beatissimi Pontificis Magni Grego-
 rii sententia, qui Priscillianistas hæreticos unumquemque
 hominem sub constitutionibus stellarum nasci putantes,
 magno rerum, & verborum pondere confutat. Absit, in-
 quit, à fidelium cordibus, ut aliquid esse Fatum dicant, vi-
 tam quippè hominum solus hanc conditor, qui creavit, ad-
 ministrat, neque enim propter stellas homo, sed stellæ pro-
 pter homines factæ sunt, etsi stella fatum hominis esse di-
 citur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Utinam
 insani homines hæc saperent, & intelligerent, ac Dei mo-
 nitus obtemperarent in Levitico dicentis: Non declinetis
 ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, ut polluami-
 ni per eos. Neque enim quæ Christiana, & vera pietas re-
 pellit ac damnat, tanto studio investigarent, iisdemque mi-
 serè se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes
 quidam homines, & curiosi, vel impii, & irreligiosi, qui
 futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò
 anxè habere student, ut ob eadem prænoscentia, & investi-
 ganda in divinæ legis offensionem multipliciter incurrant.
 Alii enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Pyro-
 man-

mantia, Onomantia, Chiromantia, Necromantia, aliisque
 tortilegiis, & superstitionibus, non sine Dæmonum,
 saltem occulta societate, aut tacita pactione, operam dare,
 seu illis, ac sortibus illicitus taxillorum, granorum triti-
 ceorum, vel fabarum jactu uti non verentur. Alii verò ali-
 quas pristinae, & antiquatae, ac per Crucis victoriam pro-
 stratae Idololatriæ reliquias retinentes, quibusdam augu-
 riis, auspiciis, similibusque signis, & vanis observationibus
 ad futurorum divinationem intendunt. Alii autem sunt,
 qui cum Morte foedus incunt, & pactum faciunt cum Infer-
 no, qui similiter ad occultorum divinationem, ad invenien-
 dos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam ex-
 pressa cum Diabolo pactione facta, in manifestam suarum
 perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes,
 instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos
 characteres describunt, Dæmones invocant, aut consulunt,
 ab eis responsa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris,
 aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliave sa-
 crificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel
 Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilegè abutuntur, ado-
 rationis, genuflexionis, aut quævis alia impietatis obsequia
 præstant, cultum venerationemve tribuunt, aut annulum,
 vel speculum, aut parvas phyalas sibi fabricant, aut fabri-
 cari curant ad Dæmones in eis alligandos, seu includendos,
 ut putant, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda.
 Alii præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphati-
 cis, & phanaticis mulieribus Dæmones, de futuris, vel
 occultis, rebus, aut factis exquirunt, ut meritò ab eis, quos
 Dominus in Evangelio tacere imperavit, vanas, menda-
 cesque referant responsiones. Alii quoque præstigiatores,
 frequentius verò muliercula quædam superstitionibus de-
 ditæ, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua plenis, vel in spe-
 culo accensis candelis, etiam benedictis, sub nomine Angeli
 Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum factorem sup-
 plices adorantes, vel in unguibus, aut palma manus, quan-
 doque etiam obo peruncis eundem omnium fallaciarum

Architectum orant, ut similiter futura, vel occulta quævis spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendant, aut ab eodem patre mendacii Diabolo aliis incantationibus, aut variis superstitiosis observationibus, futurorum, & occultorum hujusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumeravimus consimiles impietas parem exitum habet, nimirum, quod Dæmonis præstigii ac dolis, tum qui divinant, tum qui divinationem expetunt illusi, ac delusi miserimè reperiuntur. Itaque cum futuros eventus in seipsis considerare antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, ut Astrologi, & alii prædicti qui hujusmodi futura prænuñciare, aut prænoscere quocunque modo, nisi Deo revelante, audent, injustè, atque impudenter, quod Dei est sibi assumant, & usurpent. Sic fit, ut dum ab eis, quod solius est Creatoris perperam creaturis tribuitur, divina majestas graviter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi Sanguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet jam pridem regulis Indicis librorum prohibitorum, ex Decreto sacri generalis Tridentini Concilii confecti, illud inter cetera constitutum fuerit, ut Episcopi diligenter providerent ne hujusmodi Astrologiæ judicariæ libri tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus successibus fortuitisve casibus, aut iis actionibus, quæ ab humana voluntate pendent, certò aliquid eventurum affirmare audent, permissis tamen judiciis, & naturalibus observationibus, quæ navigationis, agriculturæ, sive medicæ artis juvandæ gratia conscripta fuissent. Libros verò omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, sive in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus reiici, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, delictorum, & abusuum prædictorum extirpationi usque adeo provisum est, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curiosius vigeant,

geant, cum valde frequenter, detectis diaboli infidiis, divinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§. 3. Nos, igitur, qui pro nostro Pastoralis officii munere fidei integritatem inviolatam conservare debemus, & animarum saluti prospicere, quantum divina gratia adjuvante possumus, ex paternæ charitatis visceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus divinationum, quæ Diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri solent. Cupientes præterea sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, præsertim ubi agitur de summa Creatoris Dei potestate, sapientia, & providentia, ab omni erroris labe, integram, atque incorruptam, ut par est, retineri. Volentes quoque prædictæ falsæ credulitati, ac hujusmodi illicitarum divinationum, & superstitionum, detestabili studio, & execrandis flagitiis, atque impuritatibus occurrere, ut de Christiano populo merito dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est: Non est augurium in Jacob, neque divinatio in Israel. Hac perpetuè valitura Constitutione, Apostolica auctoritate statuimus, & mandamus, ut tam contra Astrologos, Mathematicos, & alios quoscumque dictæ judicariæ Astrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, navigationem, & rem medicam in posterum exercentes, aut facientes judicia, & nativitates hominum, quibus de futuris contingentibus, successibus, fortuitisque casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid eventurum affirmare audent, etiam si id se non certo affirmare asserant, aut protestentur, quàm contra alios utriusque sexus, qui supradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas divinandi artes, sive scientias exercent, profitentur, & docent, aut discunt quive hujusmodi illicitas divinationes, sortilegia, superstitiones, veneficia, incantationes, ac præmissa detestanda scelera, & delicta, ut præfertur, faciunt, aut in eis se quomodolibet intromittunt, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, tam Episcopi, & Prælati, Su-

periores, ac alii Ordinarii locorum, quàm Inquisitores hæreticæ pravitatis ubique gentium deputati, etiamsi in ple-ritque ex his casibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirent, & procedant, atque in eo feverius Canonicis pœnis, & aliis eorum arbitrio animadvertant:

§. 4. Prohibentes omnes, & singulos libros, opera, & tractatus hujusmodi judiciariæ Astrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus sortilegia, necem, & homicidia, auguria, auspicia, execrables incantationes, ac superstitiones continentur, ac ut supra in memorato Indi-
 ce interdictos, sub censuris, & pœnis in eo contentis à quibuscumque Christianis legi, aut quomodolibet retine-ri, sed illos Episcopis, & Ordinariis locorum, vel Inquisitoribus prædictis præsentari, & consignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate statuimus, & mandamus, ut contra scienter legentes, aut retinentes libros, & scripta hujusmodi, seu in quibus talia continentur, similiter idem Inquisitoribus liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere possint.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinatio-nibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. A

§. 6. Ut autem præsentis nostræ literæ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, jubemus, illas in-
 valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Princi-pis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ affigi, seu appendi, eisque detractis, ipsarum exempla etiam im-pressa eisdem in locis affixa relinqui.

§. 7. Et insuper univèrsis, & singulis Venerabilibus fra-tribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, locorum Ordinariis, & Prælatiis, necnon Inqui-sitoribus hæreticæ pravitatis ubilibet constitutis, per hæc committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios easdem præsentis literas, postquam eas receperint, seu earum

earum notitiam habuerint, in suis, & singulis Parochia-
libus Ecclesiis, dum in eis populi multitudo ad divina con-
venerit; deinde verò semel in anno, & quoties eis expedire
videbitur, vulgari sermone publicent, aut publicari fa-
ciant.

§. 8. Quia verò difficile foret præsentis literas ad sin-
gula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit de-
ferri, volumus, ut earum transumptis etiam impressis, manu
Notarii publici subscriptis, ac parvo sigillo Sanctæ Ro-
manæ, et universalis Inquisitionis, aut alicujus Prælati, vel
Curie Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judi-
cio, et extra ubique locorum adhibeatur, quæ eisdem ori-
ginalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ. Nulli ergo, etc.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Domi-
nicæ millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Nonis
Januar. Pontific. Nostri Anno primo.

*Anno à Nativ. Dom. 1586. Indictione 14. die verò 9. mensis
Januarii, Pontif. SS. D. N. D. Sixti Divina providentia Papæ V.
Anno secundo retrospectæ literæ Apost. affixæ, lectæ, & pu-
blicatæ fuerunt in valvis seu portis S. Jo: Lateranen. & S. Pe-
tri Principis Apost. de Urbe, necnon Cancellariæ Apost. &
Aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis spatium dimissæ
per nos Jo: Freile, & Nicolaum Tagliettum, SS. D. N. Papæ
Cursores. Alex. Parabiacus Mag. Cursf.*

IV. Aliàs CXIII.

Contra Astrologos Judicarios, qui de statu Reipublicæ
Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pon-
tificis, aut ejus consanguineorum Judicia facere, necnon
eos qui illos desuper consulere præsumperint, cum in-
novatione similis Constitutionis Sixti Papæ V.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Edita Anno Domini

Ad perpetuam rei memoriam. 1621.

Inscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

§. 1. Hinc est, ut quamvis civilibus, canonicisque sanctionibus, ac novissime fel. record. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum qui eventura divinare, seu prædicere audent, quosquæ uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute judicia ferre præsumerent, ars, professio, sive exercitium gravibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ pusillitatis obliti, ac lenitate forsitan, vel conniventia audentiores facti vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, graveque Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum novandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt.

§. 2. Nos itaque perniciosis hujusmodi ausibus quantum nobis ex alto conceditur obviam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum gravitate, & severioris disciplinæ fræno coercere volentes Motu proprio, & ex certa

certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestati plenitudine. Constitutionem per præfatum Sixtum prædecessorem desuper, ut præfertur, editam, Apostolica auctoritate tenore præsentiam, perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cujuscunque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, ejusque usque ad tertium gradum inclusive consanguineorum, Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nuncupatos, vel alios Astrologiam judiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones, etiam sibi oblatas receperint, illisve quomodolibet usi fuerint, vel illas penès se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam Judiciariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitentibus, qui Iudicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur, fecerint, sive à se, vel ab aliis jam facta, sed factas impostertum penès se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris lætæ sententiæ, sed etiam uti læsæ Majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omnium bonorum suorum, etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac devolutionis quarumcunque Civitatum, Castrorum, & locorum Jurisdictionalium, & feudaliū.

§. 4. Clericis quoque, & Presbyteris, aliisque personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum, quarumcunque, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolym-

lymitani, aliisque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, Regularibus utriusque sexus, ultra prædictas, etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa in posterum obtinenda, ita quòd personæ Ecclesiasticæ prævia illarum degradatione Curie seculari tradantur puniendæ, in Episcopali verò, Archiepiscopali, Metropolitana, Primate, Patriarchali, aut quacunque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumvis sublimi, excellentè, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, eisdem excommunicationis, ac privationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto ineurren. Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus, & imponimus.

§. 5. Cognitionem autem causarum huiusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam seculares, quàm regulares, in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in eis Vicarium in spiritualibus generalem, necnon ejusdem Urbis Governatorem, ac causarum Curie Camere Apostolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet insolidum, extra verò Urbem, & districtum prædictum in Provinciis Nobis, & Apostolicæ Sedi subjectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privativè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, ubilibet verò locorum etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

§. 6. Mandantes dilectis filiis nostris, & dictæ Sedis latere

latere. Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet, in suis Civitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis; non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò vero ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam, cujusvis Fiscus, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione à quibusvis aliis supra non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmissis procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii secularis.

§. 7. Inhibentes in super Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium; necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcunque per eos respectivè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis hujusmodi procedentes quovomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos, etiam si alicujus loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandaverint, consignent cum scripturis, & actis si quæ facta fuisse reperiantur.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commissarios, ac etiam Camerae Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum

rum Palatii Apostolici, & Curia ejusdem Camerae generalium Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & aliiis Cancellariae Apostolicae Regulis, ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Ioannis praedictorum, aliorumque Religiosorum, & piorum locorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis praedictis, & aliis piis locis, ac illorum Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium, forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis habentes illis, aliàs in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

§. 10. Volumus autem, quod praesentes literae in valvis Ecclesiae Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae, necnon in Acie Campi Florae publicentur, & affigantur, quae postquam sic affixae, & publicatae fuerint, quoscunque tam in Statu nostro

temporali, quàm extra eum, ubique locorum perinde ar-
 etent, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personali-
 ter insinuatæ fuissent.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu
 Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in
 dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus
 fides in judicio, & extra, ubique adhibeatur, quæ præsen-
 tibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pagi-
 nam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis,
 infractionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogatio-
 nis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contrai-
 re. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignatio-
 nem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apo-
 stolorum ejus se noverint incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarna-
 tionis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo pri-
 mo, Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno octavo.

*In Dei nomine Amen Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu
 Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die verò de-
 cima mensis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontifica-
 tus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri,
 D. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus
 octavo, supradictæ literæ Apostolicæ presentiatæ, & affi-
 xæ fuerunt, ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum San-
 cti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis,
 & in Cancellaria Apostolica, in Acie Campi Floræ, ac aliis
 locis solitis consuetis Urbis, per nos Augustinum de Bolis,
 & Ioannem Radicam SS. D. N. Papæ Cursores.*

Matthias Spada Magister Cursorum.

X L I I.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, &
 publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non
 existat.

CLE.

Edita An^o
no Domini
1596.

Ad futuram vel memoriam.

CUm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifideles ex diversis Italiae partibus, eorum patriis, ubi Vera, & Sancta, Catholica, & Apostolica Religio viget, & publicè prædicatur, discedentes abeant in longinqua loca, ubi non solum hæreses impunè grassantur, sed quod pejus est, Catholicæ Religionis usus publicè interdicitur, & prohibetur, quo fit, ut personæ ibi permanentes, etiam si Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosanctæ Missæ Sacrificio, aliisque divinis Officiis, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione in suarum animarum discrimen diutius carere.

§. 1. Quare nos, his, & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino possumus, obviare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ut de cetero nullus Italus, sive Mercator, sive cujusvis alterius conditionis, vel status existat, quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido, seu loco, ubi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua liberè, & sine omni periculo palam, & publicè Celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cetera fieri, juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

§. 2. Utque iidem Itali abstineant à Matrimoniiis cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro fonte levare per hæreticos nõ permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præsumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante,

sante , & ubi adsit copia Catholici Medici idonei , non utantur.

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, seu inhabitandum in partibus prædictis, id significant suis Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum à quibus serio admoneantur , ut in eis perpetuo Catholicam , & Orthodoxam fidem constanter retinentes , & profitentes, piam, & Catholicam vitam ducant, Dominicis, & Festis dies, abstinentias, & sacra jejunia ab Ecclesia præcepta religiosè colant , atque omnem hæresim, & errorem, hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fugitant , & evitent, ac ut saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum Confessione , & Sanctissimæ Eucharistiæ percetione per eos facta , fidem , seu testimonium ipsis Ordinariis , vel Inquisitoribus in Italiam, transmittant, ad quod, & nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

§. 4. Quòd si quis propriæ salutis immemor , contra præmissa facere præsumpserit, possit adversus eum per locorum Ordinarios , & Inquisitores hæreticæ pravitatis, uti de hæresi suspectum procedi.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima sexta Julii, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Contra hæreticos in locis Italiae, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini
1622.

Romani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, ut pro incumbente Domini gregis cura, & solitudine, Prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conservationem pertinent, quo suum perpetuū sortiantur effectum, & inviolabiliter observentur, innovet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequenti-
tis videlicet. Cum sicut non sine, &c. ut supra pag. 46.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis literarum, & in eis contentorum quorumcunque observationi quantum Nobis ex Alto conceditur providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illasque innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus.

§. 3. Insuper ne ullus hæreticus in locis Italiae, & Insularum adjacentium neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quovis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, eorundem tenore præsentium prohibemus, ac respectivè statuimus, & ordinamus.

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordina-
tioni

tioni nostris hujusmodi non parentes, seu contravenientes, cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm secularis existentes, juxta formam juris procedatur, & puniantur.

§. 5. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptayerint, eis que quoquo modo contra præsentium litterarum tenorem, favorem, opem, seu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, & de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eadem præsentibus post duos menses à die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die secunda Julii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo.

*Anno à Nativitate Domini Nostri IESU CHRISTI
MDCXXII. Indictione 5. die verò prima mensis Septembris,
Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris. & D. N. D. Gregorii
divina Providentia Papæ XV. Anno ejus secundo, retrospectiva
Constitutio affixa, & publicata fuit, ad valvas Basilicarum*

D

Sancti

*Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe,
& in Acie Campi Floræ. ut moris est, per me Brandimartem
Latinum Apostolicum Cursorem.*

Octavius Spada Magister Cursorum.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium sanctæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis, quomodo libet pertinentes.

P A U L U S E P I S C O P U S

Servus Servorum Dei.

Edita Anno Domini

Ad perpetuam rei memoriam.

1606.

Romanus Pontifex ea interdum, quæ à prædecessoribus suis temporum, & rerum qualitate id tunc exposcente, provide pro hæresum extirpatione sancita sunt, novis emergentibus rationibus, revocat, & immutat, aliaque de super disponit, & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§. I. Dum siquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædecessor noster sua perpetuò valitura Constitutione, statuit, ordinavit, & declaravit, quòd ex tunc deinceps in omnibus Christiani Orbis partibus Inquisitores hæreticæ pravitatis, tam generales, quàm in quibusvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium professores, & Religiosos, ac etiam, alios quoscumque quovis modo privilegiatos, & exem-

exemptos, de hæresis crimine quomodolibet susceptos, aut culpabiles, dummodo ab eorundem professorum, & Religiosorum Superioribus, vel Prælatibus in causis hujusmodi perventi non fuissent, juxta facultates officii Inquisitionis ipsius pravitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos secundum canonicas sanctiones castigare, atque punire possent, & valerent, ac alias prout in literis ipsius Pii Prædecessoris latius continetur.

§. 2. Cum autem rerum usu compertum sit, occasione præventionum hujusmodi nonnulla interdum impedimenta orta esse, quo minus causæ hujusmodi ea qua decet diligentia cognoscantur, Nos de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac matura deliberatione, hac nostra etiam perpetuo valitura Constitutione omnia, & quæcunque privilegia, indulta, facultates, & concessiones Generalibus, Superioribus, & Prælatibus quorumque Ordinum, sive Mendicantium, sive Clericorum Regularium, cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam in dicta constitutione non expressorum, & quantumvis exemptorum, & quocunque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam concessa, approbata, & innovata, & quantumvis etiam longissimo tempore observata, causas ad dictum officium quovis modo spectantes, cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquo modo se intrumittendi, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam si de illis specialis, & expressa mentio habenda esset, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo cassamus, revocamus, & abolemus, ipsique Generalibus, Superioribus, & Prælatibus, ut de cetero quovis quæsito colore, vel prætextu præventionis, vel consuetudinis, & præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes hujusmodi calumpniosæ sint, necne,

in eisdem causis, tam motis, quam movendis, quoquo modo se intromittere, seu immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expressè mandantes, ut ipsi Religiosi possint, & debeant omnes, etiam Ordinum hujusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus libere denunciare, absque eo quòd Superiores prædicti personas denunciandas, & causas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, seu præsumant.

§. 4. Insuper omnes, & quascunque causas ad dictum officium quomodolibet spectantes, & pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatibus hujusmodi in quibuscunque locis existentibus, ac contra quoscunque Religiosos, ut præfertur exemptos, motas, & pendentes, ad nos harum serie avocamus, easque omnes in statu, & terminis, in quibus de præsentis reperiuntur, ipsius pravitatis Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus.

§. 5. Præterea ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælatibus pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, ut omnes processus, & acta causarum hujusmodi, Inquisitoribus, seu Ordinariis prædictis respectivè remittant, & consignent; nec non Professores, Fratres, & Religiosos suprascriptos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos, etiam in visitatione esse noverint, absque alia consultatione cum propriis Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus respectivè denuncient.

§. 6. Quòd si Generales, aliique prædicti præsentibus literis non paruerint, eos omnes privationis quarumcunque dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impedidores officii statutas, & inflictas pœnas, aliasque cen-

turas

suras Ecclesiasticas etiam excommunicationis majoris latae sententiae, à qua non nisi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

§. 7. Necnon praesentes literas, licet generales Superiores, & Praelati praedicti, aut quicumque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, seu honore fulgentes in praemissis quomodolibet interesse habentes, vel habere praetendentes ad hoc vocati non fuerint, semper, & perpetuo validas efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac de omnibus inviolabiliter observari, sicque per quoscunque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

(Edita Anno Domini 1574.) §. 8. Non obstantibus praedicta, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & Institutorum quorumcunque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam maxime magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Praelatis, ac personis, etiam per quoscunque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Sedem praedictam, & per Nos quovis modo concessis, & confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis, & innovatis, quibus ac aliis omnibus, quae praesentibus quomodolibet obstare possent etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plenè, & sufficienter praesenti-

bus expressis, & totaliter insertis habentes illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, & specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

§. 9. Ut autem præsentis literæ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætere, aut contra eas se excusare valeat, illas in valvis Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac Acie Campi Floræ de more, affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem hujusmodi omnes, & singulos quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent, & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§. 10. Quodque earum transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra, ubique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ, & nihilominus, ut ad majorem notitiam singulorum, & quorumcunque Religiosorum prædictorum, præsentis deveniant, etiam volumus, & in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælati prædictis, ut in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus, Provincialibus, vel Generalibus cujuscunque Provinciæ, tam in Italia, quàm extra, præsentis nostras literas legi, & publicari faciant, & procurent,

§. 11. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalend. Septembris, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Anno à Nativit. Domini Nostri Iesu Christi 1606. Indictione
4. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D.
Pauli

Pauli divina Providentia Papæ V. Anno secundo, die vero tertia mensis Octobris supradictæ literæ Apostolica, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellaria Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Ioannem Baptistam Menochium, eiusdem Sanctissimi D.N. Papæ, & Sanctissime Inquisitionis Cursorem.

XCVII.

Innovatio Constitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impositioque majorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1616.

Regis pacifici, quamquam nullo nostro merito divina dispensatione vices gerentes in terris, ex muneris nostro debito, pacis, & concordie inter Christi fideles, præsertim Ecclesiasticas personas, quæ aliis in viam pacis dirigendis, & in unitate Spiritus continendis sunt præpositæ, conservationi sedulo invigilare cupientes, ea quæ à prædecessoribus nostris Roman. Pontif. ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt, cum hostis antiqui insidiis, qui ab initio diffidia serere cœpit, minime observari, aut variis modis eludi dignoscuntur, ut inviolata serventur, opportunis remediis, quantum cum Domino possumus providemus.

§. 1. Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædecessorem nostrum, accepto quoddam

nonnulli diversorum Ordinum Prædicatores, in suis sermonibus ad populum publicè per diversas Civitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare, non cessabant, omnes illos, qui tenebant, aut assererebant gloriosam, & immaculatam Dei Genitricem absque originalis peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos, ejusdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum, qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmabant, graviter peccare, sed, & prædictis prædicationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus, & prædicationibus non levia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædecessor hujusmodi temerariis ausibus, & perversis assertionibus, & scandalosis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obviare volens, hujusmodi assertiones Prædicatorum eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut hujusmodi officium Conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes alicujus peccati reatum incurrere, utpote falsas, & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobavit, & damnavit, ac statuit, & ordinavit, quod Prædicatores verbi Dei, & quæcunque alii cujuscunque status, gradus, aut ordinis, & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu aliàs quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per eum improbatas, & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, à qua ab alio quàm à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similique pœnæ, & censuris subjecit eos, qui ausi essent

asse-

asserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset à Romana Ecclesia, & Apostolica Sede decisum.

§. 2. Hanc verò Sixti prædecessoris Constitutionem Oecumenica Tridentina Synodus postea innovavit.

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædecessor noster, statuit, ordinavit, & mandavit, quatenus nemo cujuscunque ordinis, vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiscua virorum, & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ alterutra parte disputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa questione cujuscvis pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dictare præsumeret, qui contrafaceret suspensionis pœnam à divinis, absque nova declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quocumque præterea gradu, sive dignitate, vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis censuræ, ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non posset; & nihilominus aliis pœnis, si opus foret, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subjectus esset, prout subjecit.

§. 4. Ceterùm quandiu per Apostolicam Sedem altera pars diffinita non esset, oppositaque sententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ disputationibus, sive generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi alias interessent qui rem capere possent, nec scandali ulla subesset occasio, de illa questione disserere; & argumentis utramlibet partem asserere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, servarenturque illa omnia, quæ à dicto Sixto prædecessore statuta sunt, quorum

lingu-

singula etiam quantum ad alias pœnas duxit innovanda, & innovavit, prout in Sixti, & Pii prædecessorum literis de-
super confectis plenius continetur.

§. 5. Verùm licet hæc providè statuta sint, nihilominus sicut accepimus, nonnulli in diversis Christiani Orbis partibus, interminatis quæstionibus nimis intenti, dissentionum hujusmodi, jampridem Ecclesiæ disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurarent, indeque contentiones, & rixæ non sine Dei offensa, & scandalo plurimorum exortæ sunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum est, nisi à nobis opportunè provideatur.

§. 6. Quamobrem Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa sciëntia, ac matura deliberatione nostris, constitutionum Sixti, & Pii prædecessorum hujusmodi veriores tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, easdem Constitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & etiam quo ad earum pœnas quascumque etiam absolutionis reservationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cujuscumque tam Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, cujuscvis status, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, etiam si specialis, specifica, & individua earum esset necessariò facienda mentio, observari præcipimus, & mandamus donec à Romana Apostolica Sede hujusmodi controversia fuerit diffinita.

§. 7. Ac prætercà si quis quovis modo contravenerit, præter supradictarum Constitutionum pœnas respectivè ipso facto incurrendas, etiam concionandi, publicè legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione, privatus existat, necnon ad concionandi, & publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuè inhabilitatis pœnas similiter ipso facto incurrat, absque alia declaratione, à quibus non nisi à Nobis ipsis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus pariter absolvi, seu super ijs
di-

dispensari possit, & nihilominus alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis, subiiciatur, prout eum subiicimus per præsentem.

§. 8. Et contra huiusmodi transgressores, etiam regulares cujuscvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cujuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, ut præfertur, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos severè animadvertant. Nos enim iis, & eorum cuilibet, contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem iisdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur procedere, inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

§. 9. Non obstantibus omnibus iis, & singulis, quæ tam Sixtus, quàm Pius prædecessores prædicti in literis suis huiusmodi, voluerunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientè expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialitè, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

§. 10. Et ne præmissarum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quòd præsentem literæ, seu illarum exempla, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arceant, & afficiant, perinde ac si unicuique personalitè intimatæ fuissent.

§. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberentur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die sexta Julii, millesimo sexcentesimo decimosexto, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi. millesimo sexcentesimo decimosexto, Indictione decimaquinta. die vero nona mensis Julii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Pauli divina Providentia Papæ V. Anno duodecimo, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ per me Augustinum Brachesium Cursorem. Silverius Ponticulus Mag. Cursf.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi Beatam MARIAM Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinalis coram SS. D. N. D. Gregorio divina Providentia Papæ XV. ac Illustriss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Card. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. feria 2. die 24. Maii Anno à Nativitate Domini nostri Iesu Christi 1622.

Sancitissimus Dominus Noster auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium, contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, decretum aliàs editum à fel. rec. Paulo V. ejus Prædecessore tenoris sequentis, videlicet.

Sanctissimus Dominus noster, post longam, & maturam discussionem auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem

tem Generalium Inquisitorum, re accuratè, ac diligentèr perpenſa, providè conſiderans, quod quamvis in Conſtitutione ſel. record. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiffimæ Virginis MARIÆ pro ſubmovendis inter Chriſtiffideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, à Sacra Tridentina Synodo innovata, & deinde in alia Conſtitutione ſa. mem. Pii V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas Sua innovavit cum quibuſdam proviſionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſervatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi utramque partem, quòd ſcilicèt fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occasione aſſertionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatiffima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, jurgia, & diſſenſiones. Propterea volens huiusmodi ſcandalis ex debito ſui muneris providere; decrevit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcepit omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularibus, & aliis quibuſcumque, tam Eccleſiaſticis, quàm ſecularibus perſonis cujuſvis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Eccleſiaſticæ, quàm ſecularis, etiam ſi ſpecialis ſpecifica, & individua earum eſſet neceſſariò mentio faciendâ, ut in poſterum, donec articulus huiusmodi à Sancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & aliis quibuſcumque actibus publicis aſſerere, quod eadem Beatiffima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; Contrafacientes autem eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere debere, & ſubjicit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum, & ſua, ipſo factò incurrendis: Per huiusmodi tamen proviſionem Sanctitas Sua non inten-

intendit reprobare alteram opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præsentis reperitur, præterquam quoad supra disposita. Uterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negativam opinionem, videlicet quòd non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus asserentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seù tractent. Insuper voluit, & expressè mandavit, ut extra hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ constitutiones firmæ, & illæ sæ remaneant, & exactè observentur perindè, ac si præsens decretum non emanasset. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari, non obstantibus in hac parte supradictis constitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus, &c.

§. 2. Hoc suo præsentis decreto ex ejusdem causis ad evitanda scandala, dissensiones, atque discordias in populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, & ut accepit, in aliquibus Regionibus jam ortæ sunt ex sermonibus privatis, occasione assertionis affirmativæ, extendit, & ampliavit etiam ad privata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis supradictis, ne de cetero, donec articulus hujusmodi à Sede Apostolica diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis privatis audeant asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, seù tractare, exceptis tamen quibus à Sancta Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradictò fel. record. Pauli V. & hoc suo decreto disposita.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expressè mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujusmodi decretis non

ad-

adversantur Constitutiones Sixti IV. Alexandri VI. & Pii V. & Pauli V. ejus Prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè observentur perindè, ac si hujusmodi decretum non emanasset.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Ecclesia de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum solemnità, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti regularibus mandat, ac præcipit, ut in Sacrosancto Missæ sacrificio, ac Divino officio celebrandis, tam publicè, quàm privatim, non alio, quàm Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas Sua voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis constitutionibus, ac præfato decreto suorum Prædecessorum ipso facto incurrendum. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabilitè observari.

§. 5. Non-obstantibus in hac parte constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V. consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ Prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

§. 6. Volens, & decernens pro observatione, & executione præseptis decreti, & omnium in eo contentorum, quòd contra hujusmodi transgressores etiam Regulares, cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quascumque Ecclesiasticas, & seculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm secularis, tam Episcopi, & Prælati Superiores, aliique Ordinarii locorum, quàm hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos severè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demùm, ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, quòd præfens decretum, seu illius exem-

exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac si unicuique personaliter intimata fuissent; quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S.R. & Univers. Inquis. Not.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo indictione quinta, die verò secunda mensis Junii. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. Anno ejus secundo: supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum SS.D.N. Papæ Curs.

Octavius Spada Magist. Curs.

XXVII.

Revocatio quarumcunque concessionum vivæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. Ecclesiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

G R E G O R I U S P A P A X V .

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ Divina providentia constitutus, gratias, & indulgentias à se, & prædecessoribus suis concessa, jussis interdum suadentibus

bus causis, juxta creditum sibi Pastoralis officii debitum, moderatur, aut revocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & Ecclesiasticas, tam ad forum interius, quam ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hætenus quodcumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de necessitate exprimenda causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium. Societatibus, etiam Societatis **J E S U**, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respective Propositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatibus, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè subjectis, cujuscumque dignitatis, præminentia, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas in iis, videlicet quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neque in posterum, cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cetero uti ullo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendum esset, decernimus, & declaramus.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem

E

S. R. E.

S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt

§. 3. Decernentes, præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes; ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, ut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui jure, vel in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & distinguere debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, istis
aliàs

alias in suo robore permansuris ; hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque .

§. 6. Volumus autem , ut præsentium transumptis , etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 7. Quodque eadem præsentis literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Iulii M D C X X I Pontificatus nostri Anno secundo .

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, indictione quinta, die vero prima mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Papæ XV. anno eius secundo, retrospectiva Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum sancti Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem. Octavius Spada Magist. Curs.

Extensio Constitutionis recol. mem. Gregorii Papæ XV, revocatoria concessionis vivæ vocis oraculo factarum.

U R B A N U S P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno Domini 1631.

Alias fel. rec. Gregorius PP. XV. Prædecessor Noster,

ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumero concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequenti videlicet GREGORIUS Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ. Reliqua vide sup. fol. 64.

§. 1. Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam à S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his in quorum favoré emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplina Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantum cum Domino possumus his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi maturè discutiendum commisitimus.

§. 2. Omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascunque per Summos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, ceterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive Secularibus, sive Regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societatis JESU, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliis quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cetero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique

que prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, ut presentes literæ omnibus, & singulis ad quos sp̄ctat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis J E s v, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut infra tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis J E s v, & Institutorum, de eisdem præsentibus literis certiores faciant, earundemque præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularum præcipere, ut easdem præsentibus subditis suis, ut moris est, publicent,

§. 4. Decernentes, præsentibus literas etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præinsertis literis hujusmodi, ac

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam Regula Nostra de non tollendo jure quaesito, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, sub quibuscumque verborum formis, & tenore, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti, derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generalesidem importantes mentio, seu quaeris alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores praesentibus pro plenè, & sufficientè expressis habentes, specialitè, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd praesentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae, quodque eadem praesentes literae, sive illarum exempla ad valvas Basilicarum praedictarum, & in Aede Campi Florae hujusmodi similiter affixae, omnes, quos concernunt, perinde arceant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xx. Decembris MDCXXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono. M. A. Maraldus.

Die, & Anno supradicto affixa. & publicata fuit ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in Aede Campi Florae, aliisque locis solitis, &

con-

*consuetis, ut moris est, per me Andream Selmanum, Sanctiss.
D.N. Papæ Curf.*

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros, prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Domini
1623.

Apostolatus Officium Nobis, nullo licet meritorum, suffragio, divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantia nostræ partes propensius intendamus, per quæ religio Catholica, ubi Divina gratia illæsa viget, conserveretur, & ubi restitutione indiget, restituatur.

§. 1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros huiusmodi legendi nimis excreverint: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in posterum quàm cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentiæ legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cujuscumque gradus, & conditionis existentibus etiam per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam per literas in forma Brevis, quàm aliter quomodocumque à Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab ha-

bentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi; nullique in posterum suffragari.

§. 2. Quinimò libros per licentias hujusmodi permisos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, ut præsentis literæ postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbè, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, ardeant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quodque dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quanto citiùs comburere debeat, deferre, qui aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cetero similes licentiæ nisi à Congregatione Sancti Officii, quæ singulis hebdomadis coram nobis haberi solet, concedantur.

§. 4. Ac quod earundem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die xxx. Decembris MDCXXIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo, vigesimo tertio. Indictione sexta, die vero secunda mensis Januarii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina providentia Pape XV. Anno ejus

ejus Secundo, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum SS. D. N. Papæ Curs.

Octavius Spada Mag. Curs.

V. Aliàs CXIV.

Revocatio licentiarum quorumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

U R B A N U S P A P A V I I I.

Ad futuram rei memoriam.

Edita Anno Domini 1631.

Apostolatus officium Nobis, nullo licet merito *m* suffragio, Divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantia nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiva sit, hujusmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in posterum quam cautissimè licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per Constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ judiciaræ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis Laicis, & Ecclesiasticis,

ram

tàm Secularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacunque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præminentiae etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomocunque, & ex quacunque causa, tàm in forma Brevis, quàm aliter quomocunque à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu à quibuscunque aliis à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per literas Apostolicas etiam in forma Brevis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullaque suffragari.

§. 2. Quinimò libros per licentias huiusmodi permisos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

§. 3. Decernentes, ut præsentis literæ postquam valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos citra montes, ultra verò montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos ad quos spectat, arceant, & afficiant, perinde, ac si unicuique personalitè intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respectivè quatuor mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de ceterò similes licentiæ nisi à Congregatione sancti Officij, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per nos etiam in eadem Congregatione specialitè deputandis concedantur.

§. 4. Ac

§. 4. Ac quod eārumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Aprilis millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Pontificatus Nostri Anno octavo.

Die, & Anno supradicto publicatæ fuerunt supradictæ literæ per earum affixionem ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est per me Andreæ Scalmanum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, & cum attestationibus, desuper proponendis, recipienda, & observanda, sive eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria v. die 13. Martii Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi. M.DC.XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram Sanctissimo Domino Nostro D. Urbano Divina Providentia Papa VIII. ac Illustrissimis, & Reverendiss. Dominis S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem
Inqui-

Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens abusus, qui irreperunt, & quotidie irreperere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, & si neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seù splendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia, DEO per eorum intercessionem accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§. 1. Volensque proinde hujusmodi abusibus, pro debito officii pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus, contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & maturè considerata, ac discussa, declaravit, statuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum sanctitatis, seù martyrii fama [quantacumque illa sit] defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tam secularibus, quàm regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede Canonizentur, aut Beati declarentur, & [si quæ appositæ sunt] amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

§. 2. Ac pariter imprimi de cetero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, sive Martyrii fama, vel opinione [ut præfertur] celebres è vita migraverint, gesta,

gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum intercessionibus, à D E O accepta continentibus, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis, Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tam gravi committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, ejusque responsum expectet: Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus hæctenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi, impressa sunt, nullo modo approbata censeat, mandatque Sua Sanctitas,

§. 3. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque Imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque excultas appendi, aut affigi, & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omninò, prout supra facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda.

§. 4. Declarans, quòd per suprascripta, præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur.

§. 5. Ut autem præmissa diligentius observentur, universis, ac singulis, tam Ordinariis, quàm hereticæ pravitatis Inquisitoribus districtè præcipit, ut in sua quisque Diocesi, vel Provincia sedulò pervigilent, ne sine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliavè contra superius disposita, fiant.

§. 6. Transgressores verò, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon, & suspensionis à divinis: si verò Clerici seculares privatio-

vationis pariter suorum officiorum, suspensionis à divinis & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respectivè, aliiisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§. 7. Qui autem libros impresserint, aut Imagines pinxerint, seu sculpsérint, quoquo modo effluerint, vel formaverint, ceterique Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, juxtà criminis gravitatem eorundem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur.

§. 8. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

§. 9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujusmodi, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in Acie Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset.

§. 10. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillò alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Jo: Antonius Thomafius S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri D. Urbani Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus secundo, die vero quarta mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per mandatum Brandimartem Latinum Sanctissimi D. Nostri Papæ Curs.

Octavins Spada Magister-Cursorum.

Prohi-

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediata, vel immediata Sedi Apostolicæ subiecto libros ab eis ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, ab que Cardinalis Vicarij, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Feria v. Die 18. Septembris, M. DC. XXV.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro Domino Urbano Divina Providentia Papa VIII., ac Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediata, vel immediata subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt: statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in Statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Sanctissimi Domini Nostri Vicarii, & Magistri Sacri Palatii si in Urbe, si verò extra Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive ab iis Deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda,

§. 2. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Sux Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrariis quibuscumque non obstantibus, &c.

Jo: Antonius Thomasius S. Romanæ, & Universalis Inquisit. Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Urbani Divina Providentia Papæ VIII Anno ejus tertio, die verò tertia mensis Octobris, supradictæ literæ Apostolicæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Brandimartem Latinum Prælibati Sanctissimi D.N. Papæ, & Sacræ Romanæ Inquisitionis Cursorem.

Sanctissimi Domini Nostri URBANI Papæ Octavi declaratio, quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hæctenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

U R B A N U S P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam. Editâ Anno Domini 1631.

Cum sicut accepimus Sancti Benedicti, Cisterciën., Præmonstraten., Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen., Societatis Jesu, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu privilegiorum, & indulgentiarum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus Socie-

Societatibus, & Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica, tam per viam meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum in Constitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hætenus editis, & de cetero edendis se minimè comprehendendi prætant, nisi de eis specialis, specifica, individua, & expressa mentio fiat.

§. 1. Nos qui inter gravissimas, multiplicesque Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio jugiter incumbimus, ut extirpatis hæreticarum pravitarum erroribus, Catholica Fides ubique gentium conservetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportuna dispositionis ministerio providere volentes, ut tot, tantæquæ Constitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationem, & Officii Sanctæ Inquisitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cetero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis ad majorem DEI gloriam, sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem, debitum, ut patet, sortiatur effectum, necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indulgentiarum dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinariis, & cautelis quomodolibet, & ex quacunque causa concessorum, etiam si in corpore juris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo, ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine.

§. 2. Quod quævis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros in concernentibus fidem Catholicam, illiusque propagationem, Sanctæ Inquisitionis Officium præfatum, præsertim quoad

ea, quæ in Congregationibus Sancti Officii, & Propaganda Fide coram Nobis tractari solent, hæcenus editæ, omnes, & singulos tam Sancti Benedicti, Cisterciensium, Præmonstratensium, Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennensium, & Societatis Jesu præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omninò comprehendant, perinde ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati in eis nominatim expressi fuissent; edendæ verò in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in favorem præfatae Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & Sancti Officii Inquisitionis præfati, quàm super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omninò comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores, nisi in edendis Constitutionibus hujusmodi specialitèr, & expressè excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisque privilegia, gratiæ, & indulgentiæ à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialitèr etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet concessa respectivè sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus Generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

§. 3. Præsentis verò literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi, ac causæ

pro-

propter quas eadem præsentés emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

§. 4. Sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam delatere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 5. Non obstantibus regulâ nostrâ de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis cõstitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon tam Sancti Benedicti, Cisterciën, Præmonstraten, Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennën, & Societatis Jesu præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nun-

cupatis eisdem Ordinibus, Cōgregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in cōtrarium præmissorum quomodolibet cōcessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totius tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nō autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habēda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servāda foret, illorum omniū, si singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum infertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quòdque eadem præsentibus literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Ioannes Lateraneñ, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die quinta Novembris M. DC. XXXI. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

D'è, & Anno supradictò affixæ, & publicatæ fuerunt supradictæ literæ ad valvas Curie, & Camere Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum SS. D. N. Papæ Curs.

Feria

Feria v. Die 8. Iulii 1660.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Majorem coram Sanctiss. D.N.D. Alexandro Divina providentia Papa VII ac Eminētiss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus in universa Republica Christiana contra hæreticam Pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Licet aliàs per constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris M. DC. VI. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regulariù, ne quovis titulo, vel prætextu præventionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officiù spectantibus, se quoquomodo intromittere, aut immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex ejusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit gravitèr injunctum, aut suos subditos, ac religiosos, quos hæresis labe, infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona faciendâ, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient.

§. 1. Nihilominus animadvertens Sanctissimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationē; adeò ut nedùm suos subditos nō denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officiù spectantia, ad id faciendum, aut deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in ma-

ximum fidei descrimen ob onere denunciandi retrahere conentur.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abusum hujusmodi ex sui pastoralis officii debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum Cardinalium adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovans Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans.

§. 3. Hoc præsentì decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cujuscumque Ordinis, & Instituti, sive Mendicantium, sive non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorūcumque, etiam Societatis **J E S U**, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialitèr, & nominatim exprimendi, ut omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam levitèr suspectos, deferant, & judicialitèr denunciènt Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sive directè, sive indirectè avertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere, debeant, ut ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christianifideles, etiam Confratres suos ad parendum, paritèr hortentur, & suadeant, rejectis penitèr hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consi-

lita.

stentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas repro-
bavit, & reprobavit.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt
in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis
ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisve quibuscumque perso-
nis de fide suspectis, ceterisque petentibus consilium in
materiis ad Sanctum Officium spectantibus, ita ut nedum
ipsimet denunciations differant, vel ab illis prorsùs absti-
neant; verùm etiam multoties ab eisdem alios à se consi-
lium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Do-
ctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel
faciendæ, aliove prætextu.

§. 5. Propterea idem Sanctissimus declaravit præfatos
subditos absque ulla participatione, etiamsi nulla petita
venia à Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel
alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos
esse accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisito-
ribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superio-
res etiam primarios suos ejusdem Ordinis, & Religionis,
noverint esse de fide quomodolibet etiam leviter suspe-
ctos.

§. 6. Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscum-
que etiam alios à se consilium, ut suprà, petentes monere,
& obligare ad denunciandum, nec posse illos à denuncia-
ndo sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis præ-
textu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Su-
periores, quàm Subditos contrafacientes Sanctitas Sua vo-
luit, & declaravit subjacere omnibus censuris in dicta Con-
stitutione Pauli V. expressis, nec non privationis quarum-
cumque Dignitatum, seù Prælaturarum, seù officiorum
suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæ-
que inhabilitatis ad eadem ipso facto, & absque alia decla-
ratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Suæ, ac successo-
rum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, ab-
solutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, &
successoribus suis Romanis Pontificibus tantùm expresse
relaxavit.

§. 7. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mādavit sub eisdem pœnis, ipso paritèr facto incurrendis, ut supra reservatis; ut Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordibis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalēdis Martii in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialitèr convocato, legi curent unà cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad sanctum Officium, Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus quotannis legi solitis, juxtà Decretum fel. record. Urbani VIII.

§. 8. Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, itaut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

§. 9. Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiolem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores, ubi sunt.

§. 10. Statuitque prætereà Decretum hoc, seù illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes ubique existentes arctare, & afficere, ac si unicuique personalitèr fuisset intimatum.

*Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Universalis
Inquisitionis Notarius.*

*Anno à Nativitate Domini Nostri I E S V Christi millesimo
sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die verò
vigesima quarta mensis Augusti, Pontificatus autem San-
ctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri, Divina
Providentia Papæ VII. Anno ejus Sexto, supradictum De-
cretum*

cretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicarum
S. Petri de Vrbe, necnon ad Valvas Palatii S. Inquisitionis,
ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Hieronymum
Mascellam ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ, & Sanctissi-
mæ Inquisitionis Cursorem.

XXVIII.

Constitutio de Largitione munerum utriusque sexus
Regularibus interdicta.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Edita An-
no Domini

Ad perpetuam rei memoriam.

1594.

Religiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris
Spiritus Sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei
utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conservandas,
& instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri,
magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint: Nā
cum ea sit rerum humanarum cōditio, & natura, ut etiam,
quæ optimè fundata, & constituta sunt partim hominum
imbecillitate, & ad malum proclivitate, partim Dæmonis
astutia, paulatim deficient, ac nisi cura pervigili sustenten-
tur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontifi-
cum vigilantia, magnopere laboravit, ut Regularium
Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinum restitue-
retur, aut salutaribus Constitutionibus communita, integra
atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigiis pro
eodem Officii munere insistere, & Pastoralem illorum sol-
licitudinem (quantum possumus) divina adjutrice gratia,
cupimus imitari.

§. I. Qua-

§. 1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusvis hominibus quavis ex causa sæpè tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcavere studentes, hac nostra perpetuò valitura Constitutione universis, & singulis cujuscumque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium bona immobilia, & redditus certas ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cujuscumque Congregationis, Societatis, & Instituti [non tamen Militiæ] Regularibus personis utriuslibet sexus omnem, & quamcumque largitionem, & missionem munerum penitus interdiximus.

§. 2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam singulorum Conventualium, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Provincialia, aut Generalia cujuslibet Provinciæ, sive universi Ordinis, Societatis, aut Instituti: eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscumque Officiales, & singulares personas: Ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujusmodi Superiores quascumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magistros, Ministros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conventuum, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores, etiam majores Guardianos, Ministros, Rectores, atque Abbatissas, Priorissas, & alio quovis titulo Præsidentes, tam ipsis Regularibus, quàm Locorum Ordinariis, seu quibusvis Superioribus subjectas utriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occultè, tam communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam sub quovis Statuti, vel consuetudinis, seu verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque causa nisi in generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione, re maturè
discussis

discussa, unanimi consensu omnium, Superiorumque permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

§. 3. Id autem ita absolutè, & generatim vctitum intelligatur, ut neque omninò fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, sive eleemosynis, aut subsidiis certis, vel incertis, ordinariis, seù extraordinariis, mensæ, seù massæ communis, vel cujusvis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, administrantur, seù quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecuniis, etiam, quæ à singulis quovis modo acquisitæ in commune conferendæ omninò sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan privatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus, vel à propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à piis Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seù quoquomodo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique ut ad libitum de eis disponant per Superiores concessæ fuerint: Præterquam leviora esculenta, aut poculenta, seù ad devotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantùm, nunquam verò particulari nomine [ubi Superiori de consensu Conventus videbitur] tradenda.

§. 4. Sed, & hujusmodi missiones munerum ipsis Religiosis utriuslibet sexus non solùm per se, verùm etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

§. 5. Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cujus personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cujuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non solùm mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verùm etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario,

rio, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, Tonsuræ aut Professionis Monialium, tam sibi subditarum, quam non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Provinciali, aut cujusvis Monasterii, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos quoque Religiosos [ne prava ambitione impulsus pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut benevolentiam aucupetur] quecumque largitio aut donatio munerum [nisi rerum minutarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum] sit penitus interdicta.

§. 6. Insuper prohibemus, ne unquam eisdem Regularibus liceat ullas pecunias quoquomodo erogare in alicujus etiam Benefactoris, ut Protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro predictis personis quavis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorifice, lautè, & opipare excipiendis, seu pro quibusvis convivis eisdem, aut cujus alteri quacunque occasione, vel causa exhibendi, vel pro commensationibus, aut computationibus quibusvis personis, et ejusdem Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut Loci, quam extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu piis, vel extra eas, in quibusvis publicis, aut privatis sacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res pie gestæ, etiam in memoriâ Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur, ut alias in predictis, sive in quibusvis rebus supervacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Nisi re ipsa pro divino cultu, & veris Christi pauperum

perum indigentibus, servato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione de consilio, & consensu Superiorum sublevandis; aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsitan præscriptam non excedentibus sumptus hujusmodi fiant.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apostolica doctrina, sacrisque Canonibus commendatam, hospitalitatem, præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut cõsuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium hujusmodi locorum, aut ex testorum, vel donantium voluntatibus, sive aliàs applicati, aut donati sunt, eos omnino (ut decet) integrè in usus pios hospitalitatis hujusmodi erogandos esse, & præsertim in Monasterio, seu locis deserti, & ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio imprimis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occasione transitus, sive alias ex devotionis, aut necessitatis causa eo divertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaq; & ferculis communibus, nequaquam à ceteris distinctis contentos esse. Verùm omnino ipsi Regulares in hospitibus hujusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, aut in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

§. 10. Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm ut superius dictum est, vel Clericus secularis, vel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Provincialis, aut Monasterii, Domus, vel Loci cujuslibet Superior, eorumve affines, propinqui, familiares, aut Ministri utriuslibet sexus quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiat.

§. 11. Quod

§. 11. Quòd si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel à Superiore quopiam Generali, Provinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo, vel Congregatione; sive ab universo Ordine, & Religione, quicquam receperint, id quod acceperint suum non faciant. Verùm ipso factò absque aliqua monitione Judicis, decreto, sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omninò in utroque foro teneantur: adeo, ut restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiaè absolvi possint.

§. 12. Hanc autem restitutionem fieri volumus non privatim ei Religioso, qui donavit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri Loco de cujus bonis facta est largitio, vel si non de ejus bonis donatum est in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel universi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit; pariter communi mensæ, aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur; ita ut nec qui donavit, nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio faciendà est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget concedere quoquo modo possit.

§. 13. Quòd si quis supradictis Regularibus utriuslibet sexus cujuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus cunctim, cum ceteris, seu divisim nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, ut omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officiis eo ipso privatus, ac ad illa, & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et præterea privationem vocis activæ, & passivæ absque ullo Superioris decreto, aut ministerio ipso factò incurrat, necnon ultra hujusmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & simoniae criminum reum, tam per viam denunciationis, accusationis,

nis, aut quærelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque suppliciis affici debeat.

§. 14. Pœnis aliis à Jure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cujusvis Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut Loci, statuta, vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

§. 15. Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Locorum ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Provincialibus, ceterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inviolatè observari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animadverti. Eisdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc [si opus fuerit] auxilio brachii secularis.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum Collegiorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Volumus autem, ut præsentis literæ in Valvis San-

Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujusque Regionis sermonem versa) & à Loci ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur, & saltem quotannis in Capitulis, sive Congregationibus cujusque earum alta, & intelligibili voce legantur.

§. 18. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (ut præfertur) in Romana Curia facienda unumquemque citra montes, ultra montes verò post quatuor menses, perinde ardeant, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

§. 19. Quodque earum transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverint incursum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, tertiodecimo Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio. L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexiis.

Registrata apud Marcellum Secretar.

In

*In Nomine, & à Nativitate Domini millesimo quingentesimo
 nonagesimo quarto, Indict. septima, die vero secunda mensis
 Julii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini
 Nostri, D. Clementis Divina Providentia Papæ Octavi,
 Anno Tertio. Retroscriptæ Literæ publicatæ, & affixæ
 fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis & con-
 suetis per nos Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis,
 ejusdem Sanctiss. D.N. Papæ Curs. Ita est Franc. de Bonis
 SS. D.N. Papæ Curs.*

Gabriel Savarellus Cursorum Magister.

CCLXVII.

Sanctissimi Domini Nostri D. Urbani Divina Providentia
 Papæ VIII. Confirmatio Declarationis Constitutionis
 Clementis Papæ VIII, de Largitione munerum Regu-
 laribus utriusque sexus interdicta.

U R B A N U S P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper à Congregatione nonnullorum Romanæ Cu-
 riæ Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio
 titulo Sancti Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Ho-
 nuphrii nuncupato, majori Pœnitentiario, ac nostro in
 Alma Urbe Provicario in spiritualibus generali, & nostro
 secundum carnem fratre germano, à Nobis deputata, ema-
 navit declaratio tenoris subsequents videlicet.

§. I. Cum circa interpretationem Constitutionis felicitis
 record. Clementis VIII. sub dat. xiii. Kalendas Julii Pon-
 tificatus sui Anno tertio de Largitione munerum Regula-
 ribus utriusque sexus interdicta, nonnullæ difficultates, &

Ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter à Sanctissimo Domino Nostro URBANO Divina Providentia Papa VIII. coram Eminentissimo Cardinali Sancti Honuphrii majori Pœnitentiario, ac Urbis Provicario deputata, auctoritate sibi attributa declaravit, & declarat, munera à Religiosis utriusque sexus tribui posse, ex causis gratitudinis, conciliationis, benevolentia, ejusque conservationis erga ipsam Religionem, vel Conventum, aliisvè causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeste tamen, ac discretè, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu majoris partis Conventus, si talis consensus de jure, vel ex constitutionibus, seu consuetudinibus cujusque Religionis respectivè, in hujusmodi casibus requiratur. Consensum verò Conventus in §. 3. ejusdem Constitutionis ad leviora esculenta, aut poculenta, seu ad devotionem, & religiositatem, pertinentia munuscula largienda, &c. requisitum, intelligi debere de consensu aliàs de jure requisito, & ubi concurret ambitionis suspicio, qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorum in scriptis in §. 4. ejusdem Bullæ requisitam, sed sufficere licentiam, etiam oretenus eisdem concessam, declarat. Comestationem autem, computationes, & convivia in excipiendis præsertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinariis honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. ejusdem Constitutionis, censi tantummodo prohibita, si decentiæ status regularis adversentur. Restitutionem verò receptorum Conventibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum est, intelligi debere de Conventibus, ad quos data, donata, seu missa de jure pertinent, si id commodè fieri potest, aliàs Conventui ejusdem Religionis viciniore loco, ubi petita fuit absolutio, restituantur.

§. 2. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusque adversus suprascriptæ Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuscumque in eadem Constitutione inflictis, & incuris posse, & debere à propriis Confessariis absolvi in foro conscientia,

tae, etiam non facta prius hujusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos vero, qui praeter modum praedictum graviori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit majori Pœnitentia-rio, ut de praeteritis usque ad diem datæ praesentium in foro conscientiae absolvat, dispenset, & condonet, seu absolvi, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire judicaverit.

§. 3. Et nè praedictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuscumque Monasterii, Conventus, Domus, ac Collegii Regularis sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso juræ incurren. efficere teneantur, ut in perpetuum singulis annis mense Januario, non solum praedicta Constitutio [quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas, omninò observari jubet, & quatenus opus sit innovat, quemcumque præensum non usum, aut præensum usum, seu præensam consuetudinem, damnando, & irritando] verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur, praedictam Clementis Constitutionem, contra praesentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 15. Septemb. millesimo sexcentesimo quadragesimo.

§. 4. Qua propter ut praemissa firmiter subsistant, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore praesentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Aposto-

licæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus.

§. 6. Non obstant. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præsentibus sunt contraria, vel diversa, Constitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris Nostri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Constitutione hujusmodi voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die xvi. Octobris M.DC.XXXX. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

M.A. Maraldus.

In Nomine, & à Nativitate Domini Millesimo sexcentesimo quadragesimo, Indictione octava die verò trigesima mensis Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, Anno decimo octavo, retrospectæ literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis & consuetis per nos Hieronymum Mascellam & Andream Castrucium ejusdem SS. D. N. Curs.

Ita est Hieronymus Mascella Sanctissimi D. N. Papæ Curs. pro D. Mag.

Ita est Andreas Castrucius Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

CON-

CONFIRMATIO DECRETORVM

Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii
Tridentini Interpretum,

*Super Celebratione Missarum, etiam cum declarationibus, &
innovatione Decretorum ab eadem Congrega-
tione, auctoritate fel. rec. Urbani Papæ
VIII. de super alijs factorum.*

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tri-
dentini Interpretum prodierunt Decreta teno-
ris infra scripti, videlicet.

Alijs super Celebratione Missarum, ac prohibitione
illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ
licentia, necnon super earundem oneribus perpetuis susci-
piendis, & Religiosorum numero ultra redditus, & con-
suetas elemosynas locorum Regularium non habendo
emanarunt ab hac Sacra Congregatione S. R. E. Cardina-
lium Concilii Tridentini Interpretum auctoritate per fel.
rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quam-
plura Decreta tenoris sequentis.

Cum sæpè contingat in quibusdam Ecclesijs tam ma-
gnum Missarum Celebrandarum numerum, ex varijs De-
functorum relictis, aut piorum elemosynis impositum
esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satis-
fieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur;
indeque fiat, ut depereant piæ Testantium voluntates,
oblita Benefactoribus fides violetur, Defunctorum

animæ suffragiis priventur ; Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles gravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur : Cumque his malis maximum inter cetera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiant, sperent illas brevi ad pauciores numerum à Superioribus reductum iri ; aut quòd Ecclesiis sorte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non faciliè inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione, novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitativam, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica, convellere, atque eradicare. Sanctissimi D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra scripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquomodo reducant onera ulla Missarum Celebrandarum, aut post idem Concilium imposita ; aut in limine foundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur ; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis,

Con-

Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque, tam Secularibus, quàm Regularibus; Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolutæ tot Missæ Celebrantur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, ut deinceps observetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis, tam Secularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Secularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum Celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penès Ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum prætium quàm pri-

mum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem prærium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tam Secularium, quàm Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne impofterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Seculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii: Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; aliòquin Secularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de ceterò obtinenda, vocisquæ activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; aliòquin omnino abtineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub iisdem pœnis ipsos factò incurrendis, ne Fideles hac ratione frustrentur.

Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent, de singulis Missarum Celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut Loco pio incumbentibus; nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitime

con-

constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipienda, quam antiquis jam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, & Locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis secundum morem, cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque, si in re tanti momenti, desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò Illustrissimi Patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuæ nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Decretis, hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium, bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatoribus, & rerum usu peritoribus bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones tam communes Monasteriorum, Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparaciones, præstationes, grandines, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera consueverunt absorbere.

Exque

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipso met Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra detractis sedulo examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo regulari juxta regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competentèr valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligentèr omnibus discussis, cujusque Familæ Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium votu præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant; mandat S. Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Numerumque Familæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel provincialis sententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes quàm Locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum absque Sacrae ipsius Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo
augere

augere præsumperint, privationis omnium Officiorum, quæ tunc temporis obtinebant, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ Religionis Officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiã gravioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nulli recipiatur, nisi præter alia ad id requisita in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monaci, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & ex consuetis elemosynis detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti. fel. rec. Gregorii XV. hac de re editi; Aliòquin Monasteria, & loca hujusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ Jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur, sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentis ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, & gradus, quàm Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus, quoad superscripta omnia, & singula in præsentibus decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiã Sancti Ioannis Hierosolym-

ymitani, Congregationum, Societarum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Secularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione, Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vscibus approbatis, & innovatis, & jansi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permanens, Sacra Congregatio Sanctitatis Sux auctoritate specialiter, & expresse derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentibus ordinationes in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ omnes, ad quos pertinet, ita ardent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem
 pror-

prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seu interpretatione infra scriptis dubiis, prodierunt à memorata Congregatione simili auctoritate illi à præfato Urbano Papa Octavo specialiter attributa responsiones, seu declarationes inferius apponendæ.

Super primo Sacra Congregationis decreto, de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquomodo, reducant onera ulla Missarum Celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in foundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo, ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut Celebrantur tot Missæ, quot ad rationem tributæ elemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa [præscriptæ fuerint] intelligenda sint de præscriptione facta ab Offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, An cum Ordinarius præscripserit elemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab Offerente præscriptas Celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas Celebrare

ratio-

ratione Beneficii, seu Cappellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, ut Celebratur pro ejus Anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi bene visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum Celebratione, aut aliquibus collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimò, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, qui prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam Celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, Celebrandam committat,

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem, pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inservientium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similia?

Octavò, an hoc Decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector beneficii, qui potest per alium Celebrare, teneatur Sacerdoti Celebranti dare stipendium, ad rationem reddituum Beneficii?

Decimò, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna, major solita, pro Celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas Celebrandas committunt; An verò satis sit, ut dent Celebrantibus eleemosynam consuetam?

Unde

Undecimo, super quinto ejusdem Congregationis Decreto, quo inter cetera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis Celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, an hoc Decretum prohibeat absolutè, quo minùs accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam Celebret, cum primùm poterit?

Decimotertio, an pœnas interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis, in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*Casse de Morti?*)

Decimoquinto, an Administratores Ecclesiæ, magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis Celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur?

Decimosexto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directâ solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tam Secularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione?

Deci

Decimo septimo, super septimo ejusdem Sacrae Congregationis Decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut elemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum, cujusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimo octavo, An Novitii, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus habita, ut supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimo nono, Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competentè sustentari valeant, ita ut alioquin subint jurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad Celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis JESU?

Ultimo, An idem Decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi, &c. habeat locum in Italia, dumtaxat; ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò extrà Italiam.

Declarationes, seu Responsiones ad supradicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeò tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sed à Apostolicam esse adeudam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicave-

rit:

rit: Verumtamen. Si in ipsa Beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari legem hanc foundationis; quàm Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum Celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas Celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas Celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarium, si eleemosynas pro aliis etiam Missis Celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum Celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum Celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum Celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & Loca pia alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licitè possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolutè tot Missæ Celebrantur, quot præscriptæ fuerint ab Offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum, non habere locum. Sed satis esse, ut Re-

H

ctor

ctor Beneficii, qui potest Missam per alium Celebrare, tribuat Sacerdoti Celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciae, nisi in fundatione ipsius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti Celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Undecimum, respondit, non prohibere absolutè; Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum Celebrandarum, dummodò infrà modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamvis Onera suscepta infrà modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum Celebratione id sciat, & contentiat, ut illæ tunc demum Celebrantur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quò minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxtà Benefactoris consensum Celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum Celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut suprà in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

Ad

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.
Ad Ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Sec.

Cum autem super præmissis diversi irrepperint abusus, illorumque occasione, quàm plures quærelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; Cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus è Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportunè providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia piæ Disponentium, seu Benefactorum voluntati fides illibata servetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divina Providentia Papam XII. ei specialiter attributa inscripta Decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & postèà in generali hujusmodi Cardinaliù Congregatione maturè, & accuratè discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus, plenissimè, & amplissimè approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, ac expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, & ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individua, nota, seu expressione dignis penitè observari, & omnimodæ executioni de mandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultiùs, ac majori, ut par est, circumspèctione procedatur; Si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes Missarum Celebrationem, omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earumdem condonationem, vel reductionem à Sede Apostolica, vel

compositionem à Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi; Congregatio præfata tùm eisdem, tùm quoscumque alios, qui posthac in adeò detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos, esse voluit, præfatas condonationes, & reductiones ab eadem Sede, nonnisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione; compositiones verò à dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, nonnisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *dummodo malitiosum non omiserint animo habendi compositionem, aliàs gratia nullo modo suffragetur*, admitti consueville, & solere; quapropter, ut locus omnis impostero hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum, sive in toto, sive in parte versiones in alium, quàm præfatarum Missarum, usum, seu satisfactionem, & quascumque aliàs directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumvètionem declarat prorsùs irrationabiles, injustas, ac illicitas, illasque omninò reprobat, damnat, & interdicat.

Cumque hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quòd onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tùm Secularium, tùm Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas tùm perpetuas, tùm temporales, tùm etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant, utque ad ipsum quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omninò desistant, seu abstineant, & ulterius
tali

tali casu in eadem Tabella similiter exprimât sese, propterea aliis Missis acceptandis, & Celebrandis impares esse.

Iidemque teneantur pariter in Sacratio duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quàm istarum adimplementum, & eleemosynas distinctè, & diligentè annotare, & annotandas, seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, à quibus rationes debent reddi, quàm Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, sive describendas, vel annotandas respectivè curare.

Quibus semper salvis, debeant ulterius Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tum manualium, tum perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsâ particulari sub duabus clavibus, quarum una penès Superiorem localem, altera verò penès alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & Celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seu Consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

Quòd si prædicti, ad quos cura Tabellæ Capsæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur minimè navaverint, & Superiores, tum Secularium, tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quòd præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus Seculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares verò voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, necnon ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur,

& inhabilitati sint, & intelligantur.

Porro, ne ullo unquam tempore omnia, & singula Decreta prædicta in oblivionem, seu defuetudinem abeant. Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Secularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiores verò Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisquæ activæ & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes, & singulæ præmissæ tùm insertæ, seu confirmatæ, tùm in præsens factæ Ordinationes unà cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut à personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur; & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum, justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tùm in Visitationibus, tùm in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire totiès, quotiès indicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis Decretis adversetur.

Caveant etiam respectivè omnes Regulares tùm Subditi, tùm Superiores quicumque nedum locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicio propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christi fidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientie onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis, ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus accurrant.

Cu-

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos Contravenientes debitis pœnis diligentèr, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insupèr teneantur omnes, & singuli Superiores locales in Provinciis Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus Regularis subscriptam, & juratam, quod omnibus, & singulis tùm perpetuis, tùm manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distinctè referendarum intra breve tempus moralitèr satisfieri, ea adjecta, & omninò adimplenda conditione, quòd antè præfate attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivã in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omninò habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum debent in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quòd executioni præsentium Decretorum sedulò invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasterii, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem, respectivè pœnarum in Decretis cõtentarum processerint, & de adimplimento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant legitimè docuerint, aliàs ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Ceterùm, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Oratoria, & Ecclesias, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ quicumque

curæ, seû regimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cujuslibet gradus, status, conditionis, & præeminentiæ etiam speciali, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seû quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seû cura Celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; Hinc salvis semper iis, quæ in præinsertis Decretis continentur omnes, & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seû Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, necnon ii, ad quos Cura Tabellæ, & librorum in præmissis spectat, Tabellam, libros, & hæc Decreta respectivè juxtà modos superiùs expressos, similiter retinere, necnon de oneribus, ac Celebrationibus, & elemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet, reddere sub pœnis arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

Postremo omnibus, & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cujuscumque Ordinis, Status, Gradus, Regulæ, Congregationis, Societatis, Conditionis, & Dignitatis existant, quàm Laicis quocumque honore, ac potestate præditis omnia, & singula præmissa Decreta interpretandi, necnon Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi Decretis relaxandi, sub quoquo modo circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad supra scripta omnia, & singula in hujusmodi Decretis contenta, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitu-

pitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quòque, indultis, & literis Apostolicis etiam mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quo ad ea, quæ præsentibus adversantur illis aliàs in suo robore permansuris, S. Congregatio Sanctissimæ auctoritate specialitèr, & expressè derogat, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nupsius Sac. Cong. Sec.

Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ad in viam Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi spe-

cia-

cialiter, ut præfertur, attributæ peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter observari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare, volentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta Decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiicimus, quinimò motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia, & singula in supradictis Decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque etiam speciali, & individua nota dignis omnino exactè, & perpetuò servari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes, præsentis literas, cum omnibus, & singulis inibi contentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quacumque, & quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate præ eminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiã de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere; Ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis, & quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII., & respectivè per nos illi specialiter attributa, decrevit non oblatæ, quæ pariter, & iterum Nos tenore præsentium non oblatæ decernimus, & mandamus,

qui-

quibus omnibus quo ad ea, quæ præsentibus adversantur, illis, aliàs in suo robore permansuris, etiam harum serie plenissimè, specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentibus literæ in Valvis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis-Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Pariterque, ut earumdem præsentium transumptis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò, omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum Confirmationis, Approbationis, statuti, Decretorum, Ordinationis, Voluntatis, Sanctionis, Mandatorum, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserint, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo, Decimo Kalendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

B. Card. Prodat.

I. F. Card. Albanus.

Visa de Curia I. Ciampinus.

I. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo, sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die vero tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri D. Innocentii Divina Providentia Papæ XII., Anno septimo: Supradicta Constitutio affi-

ta, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Jo: Lateranensis, Basil. Principis Apostolorum, Curie Innocentianæ. Cancellariæ Apostolicæ, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & cōsuetis Urbis, per me Joannem Baptistam de Capellis ejusdem SS. D. N. Papæ Curs.
Franciscus Antonius Simoncellus Mag. Curs.

D E C R E T A

Sacræ Congregationis Concilii. Edita Anno Domini

1624.

De Regularibus Apostatis, & Ejectis.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpenſa, communicato etiam consilio cum Sanctissimo Domino Nostro **URBANO VIII.** atque ex peculiari Sanctitatis Sux facultate, infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum, prodeunt, deinceps nè feratur in vinea Domini, censuit, esse innovandas, & Sanctissimi autoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia san. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia districtèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè observet, atque, ut observentur, efficiant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, seu Monasteriis, ad Novitios recipiendos hætenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbâdis Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione

Rcfor-

Reformationis Apostolicæ, vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem Decreti observatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit, Regulares esse absolvendos, prout, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deindè, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cetero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis, recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut fugitivi, & Apostatæ, sive habitum Regularem deferant, sive non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres coniici, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum Regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa Decreto Concilii cap. 3. sess. 6. Quod si Apostatæ huiusmodi citrà montes infrà quatuor, ultra montes verò infrà octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoando, sua spontè ad suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen ut debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, ut in posterum è Religionibus nullus legitimè professus eiici possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè ceseatur, nisi non solùm concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apostolica

appro-

approbatis, & confirmatis; verum etiam unius anni spatium
 in jejuniis, & pœnitentiis probetur in carceribus; proinde-
 que unaquæque Religio privatos habeat carceres in qua-
 libet saltem Provincia. Elapso autem anno si nihilominus
 non respuerit, sed animo indurato in sua pervicacia perse-
 veraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquã
 pecus morbida, ac membrum putre eiici tandem possit, sed
 ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Pa-
 trum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capi-
 tulis, vel Congregationibus generalibus; tumque non nisi
 instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones, pro-
 cessu, & planè probatis causis expulsionis ad Sacrorum
 Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum
 Generale Capitulum, seu Congregationem maximè cele-
 brandam, si quempiam ex justis, & necessariis causis expel-
 lere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio,
 & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemmet Generalis
 eligere debeat infra quatuor menses à præsentis Decreti
 publicatione; servata tamen in reliquis forma superius
 præscripta. Sic verò ejecti, quandiu non redierint ad Reli-
 gionem, in habitu Clericali incedant, atque Ordinarii loci
 jurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeque Generalis
 illicò expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare
 teneatur. Ceterum Sacra Congregatio Religionum Supe-
 riores seriò admonet, ac per J E S U C H R I S T I viscera
 obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetu-
 dinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lu-
 crentur animas fratrum suorum ferè in profundum malo-
 rum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum
 expulsionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd
 subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui
 officii immemororum Prælatorum regimine peribunt, Do-
 minus Noster J E S U C H R I S T U S in supremo Dei judi-
 cio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex Reli-
 giosis expulsi litteras testimoniales concedant, illos ad Se-
 dem

dem Apostolicam reiicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut ejecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremò esse innovadã, & Sux Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem fel. record. Gregorii Noni relata in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Constitutionem in iis quoque vindicare sibi locum, servandumque esse, qui justè, diffinitivèque, ac juris ordine servato expulsi fuerint; dummodò tamen in expulsis hujusmodi subsit spes evidens emendationis ex literis saltem testimonialibus Ordinarii, cujus conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis Decretis, & ordinationibus exequendis suboriat, Sacra Cõgregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Cõmissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscũq; aliis Superioribus quorumcũque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium ubiquè locorum existentium injungit, seriòque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent in omnibus Cænobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regulariũ ubique locorum existentibus, efficiantque ut tam Decreta supradicta fel. rec. Clementis VIII. quàm præsentis Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in Anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorũ adversus ea quæ superiùs præscripta sunt, vel eorum aliquid, quodque modo facere, vel moliri præsumperit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisquæ activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obti-

obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Sux, ac Sedi Apostolicæ reservata, iisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus, à quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro expressis habens, quibus quò ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliàs in suo robore permanfuris, specialiter, & expresse Sanctitatis Sux autoritate derogat, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ die 21. September 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco & sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DE

DECRETA GENERALIA

Fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium Reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia aliàs facta, & publicata.

De Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quod in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori Reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Unde fit, ut quò magis Nos variis constitutionibus malè affectas radices amputare studemus: eò magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volètes, præsentì Decreto statuimus, districtèque præcipimus, omnibus Generalibus, Provinciis, Commissariis, Ministris, ceterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, ut de cetero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum Regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra propedièm in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omninò abstineant. Superior, qui hujus Decreti

I

trans-

transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq; activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Privilegiis, Statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Datum Romæ die 12. Martii 1596.

Renovatio, & ampliatio ejusdem Decreti.

De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

SANCTISSIMUS in Christo Pater, & Dominus Noster D. CLEMENS Divina Providentia Papa VIII. cum jam dudum animadverteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum atterre, quòd in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent Reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quòd magis variis Constitutionibus malè affectas radices evellere, studet eò magis infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant: cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturvè, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis observantia, secundum Reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci. Quia tamen, nõ obstante tali prohibitione, cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis,

tatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum: Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, ceterisque Superioribus, Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori observantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienfis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremiti Camaldulensis, & Montis Coronæ Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Iesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectivè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conversos, nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus, auctoritate ejusdem SS. D. N. propediem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professiones admittere ullo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eiicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit ipso facto pœnam privationis omnium officiorum,

quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Sux imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos, & Monasteria à se probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hæc tennùs permissioe sua constituerit.

Ceteras verò licentias, sive particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personalitèr fuisset intimatum, privilegiis, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ, apud S. Marcum, die 20. mensis Junii 1599.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cujuscunque Ordinis, & Instituti.

C L E M E N S P A P A V I I I .

3. **N**ULLUS omninò prætextu cujuscunque privilegii, vel superioritatis, etiam Generalatus, à servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiorio-

iores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientię bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam se se utiliter exercent.

Quò Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur. Præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, aut pecuniam, proventus, census, elemosynas sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quàm ubicunque celebrandis, aliòvè ipsorum justo labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quò communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4. Neque Superioribus quicumque illi sint, ullo pacto liceat ejusdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodię nomine concedere.

5. Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat, ut proprium, neque ut proprio utatur.

6. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedum à Concilio Tridentino præscriptas; sed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7. Nulla quorumcunque Superiorum dispensatio, nulla licentia quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab ejusdem Concilii Decretis impositæ, & ipso facto incurrẽdæ obno-

xii sint, etiam si Superiores asseverent hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhibere volumus.

8. Fratrum vestitus, & supellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò uniformis sit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, statque paupertatis, quàm professi sunt, conveniat; ita ut nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9. Quæcunque Fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia supplex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut ajunt) pietantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit, si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimentum percipiat, nisi panem, & aquam.

11. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiare ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fidelitè, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quàm ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus, ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12. Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque

col-

colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cetera ab illo collecta, & exacta fidelitèr asservet: alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxtà charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitèr interdicta.

13. Ceterum hi tres tam impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatoribus, rerumque usu peritis, rationem reddant; Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenit: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quàm privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14. In unoquoque Conventu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, aliisvè quibuscunque obventionibus in commune [ut præfertur] conferendis, commodè possit sustentari; redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligentèr asserventur.

15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint; omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes, &c. Si quis autem contra præsumperit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

17. Si alicui ex necessaria causa Generalis judicio pro-

banda, socius ex eodem ordine, qui illi Minister, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conversus.

18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuè, ac diligentèr servetur, ac propterea à Superiore janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19. Nullus à Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eamdem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socii itineris rationem, & quid rei actum sit, diligentèr perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in scriptis impetraverint.

23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa, & passiva biennio privatus existat, subituro etiam aliàs arbitrato Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cum sibi videbitur cellas omnes referare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus

26. Nullus etiam Superior cellas sive in claustris, sive alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella eadem cum ceteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & mensa, humilibus, uniformique suppellectili (ut præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit; possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit: alteram etiam cellam concedere,

27. Cellæ, sive ædiculæ, quæ extra dormitorio separati sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem usum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omninò is prospectus impediatur.

31. Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ Præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua, sublatis licentiis, ac facultatibus hætenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quamprimum revocentur, nec de cetero, nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

33. Nulli

33. Nulli in posterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputandis.

34. Curent Superiores, ut Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in ceteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque fecus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hæctenus cõtra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis constitutionibus inviolabiliter servetur, jurentque Electores secundum veritatem cujusque conscientiaë probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur; in primis, & ante omnia prælegantur constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum, ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueverint regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo Generali, vel Provinciali aliquot graves, & periti ex Fratibus cujuslibet Provinciae, saltèm tres; qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac

Lectores publicos diligentèr simul examinent priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoscunque Ordines, in quo servetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de causa, nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porrò Superiores omnes in Domino admoneamus, ut memores sint rationis quam ih̄ novissimo die redituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorundem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, jejuniis, Capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valdè opportunum erit, si in quolibet Conventu, singulis hebdomadis habeatur sermo de Religiosa disciplina, regularique observantia.

39. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscunq̄ue Conventus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non adversantur, inviolatæ custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superiores infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorè reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscunque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem Ordinum Cõstitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarad i,

&

& adversus eas unquam dispensandi . Alioquin sciant se in pœnam Generalatus , & officiorum privationis , ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione respectivè incidisse.

41. Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum observatio, quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam , Generalem, aliosque Ordinum Superiores, ceterosque quoscunque Fratres præsentés, statim: reliquos verò absentes citra montes, unius mensis , ultra montes , trium mensium spatio ita ardeant, ac si eorum singulis personalitè intimata fuissent.

42. Insuper mandamus , quòd Generales in singulis Conventibus citra montes unius mensis , ultrà verò montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud S. Petrum die 25. mensis Junii 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provinciale decrevit, ita ut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ duntaxat facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitque, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reservatam esse, interdicta omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martii 1601.

Decretum sel. rec. Clementis Papæ Octavi, super casum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Sanctissimus Dominus noster, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reservatio facultatis

tatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiaë maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem; Ideò, ut huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reserret, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnia, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia, à Religione, sive habitu dimisso, sive retento quando eo pervenerint, ut extra: scripta Monasterii, seu Conventa fiat egressio Nocturna, ac furtiva è Monasterio, seu Conventu egressio etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum sætum, etiam effectu non sequito.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiaë puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subdito-

ditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, ac proprio motu id ab iis petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicaverit.

Tam Superiores pro tempore existentes, quàm Confessarii, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem, utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrando cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sunt, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cujuscumque Concilii, & etiam generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in Generalibus, seu Provincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & cōcessionibus quorumcunque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, ceterisque in contrarium facientibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maii, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si huiusmodi Regularium Confessarii casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absolvere,

Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & locis designatis.

Sanctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens Divina providentia Papa VIII. cum Regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maxime cuperet, Regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem ejus instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent ea potissimum singuli Religiosissime observarent, generali Decreto, quod de mense Junii editum, tertia Julii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitteret, quam à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, in infrascriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dūtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis cleemosynis sustentari ibi commodè possunt, atque in iis omnia fideliter observari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, unà cum cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificiis etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso Decreto, ut supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus in infrascriptis Monasteriis, & Conventibus erigendi. Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi modò tamen id ad præscriptum instructionis jussu Sux Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est Sux Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis, regularis observantia perpetuò retineatur, mādatur, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus

in

in posterum fervetur, nullusque omninò Superior cujusvis conditionis, personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, ut in omnibus privatus officii, vocis activæ, & passivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante Decreto, ut supra promulgato. Datum Romæ die, &c. Præscribitur verò numerus Sacerdotum . . . , Clericorum . . . , Novitiorum . . . , Conversorum autem . . .

N. Visitationis, & Reformationis Apost. Sec.

Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, & D. N. D. CLEMENS DIVINA PROVIDENTIA PAPA. VIII. qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosvè ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seù Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis designarentur, & approbarentur) ad ejus, quam professi sunt, Regulæ præscriptam vitam, moresque restituerent, & componerent; certior deinde factus, quosdam omnium ferè Ordinum Conventus, seù Monasteria ad pristinam illam Regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diutiùs desideraverat, fuisse redacta: in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent, sub certis tamen legibus, ac ea præsertim (ut licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Nunc volens ut ea, quæ pro Novitiorum receptione, & institutione de mandato Sanctitatis Suae præscripta fuerunt in posterum accuratiùs, & exactiùs ob-

fer-

serventur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis, Reformationis licentia hæctenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Cõgregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diocesi Novitiatus existit, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expressè, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis [gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam] obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, cõditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, ceterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxtà constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & professionem, Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio præterquam in hæctenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quovis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane, decernens quicquid secus, vel aliàs, quavis auctoritate à

quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maii 1602. Pontificatus ejusdē SS. D. N. Anno Undecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis Clementis ejusdem jussu editæ.

CUM ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis progagandam, Novitiorum institutio maximè utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quàm, vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistris, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscunque Ordinis, aut Instituti constitutionibus continentur, tam in aliis designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolatè observari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quòd attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habèda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita, antea facta, ac præcipuè eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alienius administrationis, rationis obnoxii sint, juxta formam constitutionis sel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutarum; illud etiam Superiores ad

ad quos spectabit, sedulò perquirant, ut quibus in Monasteriis, & Conventibus, ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullum in posterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, juxtà Decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quàm ejus Ordinis, in quo recipietur Regularia instituta, & ordinationes requirunt. eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præferat, ut minores, & suis temporibus, maiores Ordines, juxtà Decreta S. Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum Regularem admitti postulerit, & talis eruditionis expertus inventus fuerit, in Conversorum tantùm, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demùm Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes opè, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes, etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum Regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sũt tribus votis essentialibus, statuque Regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutis, diligenter instruantur. Et quia quarundam Religio am moris est, nedum Conversos ad professionem admittendos, verùm, & oblatos, ut vocant recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaquæque religio suas peculiare Con-

stitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatu introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteaactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatu spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi: segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella, si commodè fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem, benè conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum ceteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Iphis verò Novitiis, ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum, Novitiatu nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regulari etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullò unquam tempore sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque Socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quodocunque ingredjendum sibi necessario existimaverit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus locum assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur.

verur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum, illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro presentē, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatu regimē spectat, dicto Magistro immediate subiectus existat, eliganturque tam Magister, quam Socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatu concedi contingat, tunc electionem Magistrum Novitiorum, & Socii huiusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provinciale, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium alterum, vel utrunque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

- Tam Novitiorum Magister, quam Socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimē impedire valeant, ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigésimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissā in religione perseveraverit: Socius verò trigésimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea actæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque reperiuntur, non sine affabilitate graves. Zelum Dei cum mansuetudine præferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ire præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curam sub-

sunt, illos non tam metuant, quam revereantur, nec illis unquam detrudere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Novitiorum institutionem, ac Novitiatu regimen, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in Regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipue divinam, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia; modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore pronæ est, atque proclivis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum interiorum cordis, & tentationum manifestationem per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius his quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Chore, nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent legant, vel scri-

scribant res spirituales, modestam animi recreationem, interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadibus longior statuatur; fiatque semper Magistro præsentem, vel Socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujusque, inquam natura feratur propensione inscrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & probationis tempore, unà cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectiois commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis, ætate, moribusque provector deputetur, qui, absente Socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio, intra Novitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua. Cõversorum tamen Religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimitè amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christifidelibus ædificationem, exemplum, atq; utilitatem afferre. Cõversis ipsis à Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione nõ obstante Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum, juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debent, à quo nõ tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus, præsertim de modo mentalitè orandi, diligentè instruendi erunt, quod, ut commodius fiat, ad Capitula, & spirituales conciones, quæ per Magistros Novitiis

fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis h'or'is convenient, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ii tantùm, qui non solum Religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimum sextum, quo verò ad Conversos, vigesimum primum exceaserint) ad professionem admittantur; Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illamque Novitius professus, propria manu, & duo testes, qui præsentés fuerint, subscribant.

Conversus verò literarum ignarus, professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivio, ubi scripturæ ad Monasterium, seu Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Qui verò in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quòd licet decretum sit, ut Novitijs educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est eos, quo prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios juxtà cujusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum juxtà præsentés institutiones, & aliàs, servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatum, cum testimonialibus literis transmittere, ubi tanquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad per-

fe

fectionem, ut præmissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributione est [si opus fuerit] inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum [sicut præmittitur] recepti melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, ut statim post professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatis assignatis locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii ab ea, quæ Novitorium est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conventus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum supranarratis reperitur, vel accommodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore, majoris temporis cursu novos professos, intra Novitiatum detinere consueverunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis eorum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quàm servant antiquiores professi, ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenierint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò, & debebunt literarum studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

De-

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censetur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro Novitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero duntaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioresque pro modo admittæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant. Datum Romæ apud S. Petrum die 19. Martii 1603.

Ant. Seneca Refor. Apost. Secr.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, indictione septima, Pontific. autem SS. D. N. D. Urbani Divina providentia P. P. VIII. Anno ejus secundo, die verò vigesima sexta mensis Octobris suprascripta Decreta tam S. Congregationis Concilii, quàm sa. me. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt, ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon in Acie Campi Florentiæ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellum Cursores Sanctissimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

Decretum S. Congregationis Concilii

SS. D. N. URBANI PAPÆ VIII.

Iussu editum

De rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum rerum experimento edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium, & pre-

pretiosorum mobilium distractionibus ; quas crebrò faciunt Regulares, Apostolicis privilegiis innixi, ac proinde opere pretium putans, illorum facilitatem aliqua ratione comperere: speciali SS. D. N. jussu, Generalibus, & Provincialibus Capitulis, vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuscunque aliis Superioribus Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti intra fines Europæ existentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretiosorum mobilium alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, census perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem ultrà triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim, præterquam in casibus à jure permissis, fieri perpetuò prohibet, atque interdicit, absque ipsius Congregationis Concilii expressa licentia in scriptis, & gratis concedenda; sub pœna privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto, absque alia declaratione incurrant, sublata etiam Generali, & Protectori illam moderandi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apostolicarum, Constitut. & præsertim fel. rec. Pauli II. quæ incipit Ambitiosæ in suo robore permansuris. Alienationes verò, pacta, census, hypothecas, locationes, conductiones, & concessionem quascunque contra hujusmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Sux autoritate, ipso jure, nullas, atque irritas decernit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujusvis alterius Instituti, etiam necessariò, & in individuo exprimendis. Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque: necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, vel consuetudinibus, etiam imme-

mora-

morabilibus, exemptionibus quoque, indulgentiis, & privilegiis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis, concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & aliqua alia exquisita forma servanda esset tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ præsentis Decreto, ac prohibitioni adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialitè, & expressè, Sanctitatis Sux auctoritate, derogat, ceterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ die vii. Septembris MDCXXIV.

Cosmus Card. de Torres.

Loco ꝛ Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

Die 16. Septembris 1624. Supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Arie Campi Floræ, & alijs locis solitis Urbis, per me Io Radica SS. D. N. Papæ Curf.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. Curf.

CUm post editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum sit. Regulares, qui eodem decreto prohibentur census imponere, & alios contractus facere super bonis ad eorum Monasteria pertinent: loco census, & contractuum hujusmodi pecunias accipere nunquàm etiam sine alicujus lucrisolutione, vel ad cambium cum solutione alienius lucris, etiam cessantis, vel damni emergentis cum obligatione, seu hypotheca bonorum, aut dato pigno-

pignore. Cumque ex hujusmodi cōtractibus eludatur mens S. Congregationis, cui in primis in votis fuit consulere Religionum indemnitati, quę ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctis. Dominus Noster approbante, decrevit, & declaravit, non licere Regularibus pecunias, ut supra proponitur, accipere, & si acceperint in ipsius Decreti pœnas ipso facto incidere. Datum Romę 21. Martii 1626. quod innovatur hac die 19. Septembris 1643.

Io: B. Card. Pamphilius.

Franciscus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Die 21. Octobris 1643 supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Acie Campi Florę & aliis locis solitis Urbis, per me Franciscum Angelum Cursorem.

Dominicus Mangilius pro D. Mag. Curs.

Prohibitio alienandi bona Ecclesiastica, aut illa ultra triennium locandi.

Præter hanc Constitutionem Pauli II. editam Anno Domini 1467. die prima Martii. Quod ad locationes, extat Conc. Tridentinum sess. 25. cap. 11. Quod ad alienationes verò extant Constitut. 1. Leonis I. Occasio, &c. Pauli IV. Constit. 2. Injunctum, &c. & Pii V. Constit. 69. Volentes, &c. & alia Constit. 98. Et si de singulis, &c. Quod verò ad Iudices hujusmodi Alienationum extat Constitutio Pauli II. quę est 2. Cum in omnibus, &c.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

V. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Ambitiosę cupiditati, illorum præcipuè, qui Divinis, & humanis affectatis, damnatione postposita, immobilia,

bilia, & præteriosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & Pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant, prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento, exquisitis mediis usurpare præsumunt, occurrere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem, ultra triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permittis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc cum Ecclesiarum evidenti utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia, hac perpetuò valitura Constitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, Prohibitionibus, & Decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris.

§. 3. Si quis contra hujus nostræ prohibitionis seriem de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumperit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sit roboris, vel momenti, & tam, qui alienat, quam is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat; Alienanti vero bona Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque Piorum quorumlibet, inconsulto Romano Pontifice, aut contra præsentis Constitutionis tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat Dignitate, ingressus Ecclesiæ sit penitus interdictus, & si per sex menses immediate sequentes, sub interdicto hujusmodi, animo, quod absit, perseveraverit indurato, lapsis mensibus eisdem, à regimine, & administratione suæ Ecclesiæ, vel Monasterij, cui præsidet in spiritualibus, & temporalibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prelati, Commendatarii, & aliarum Eccle-

fiarum Rectores, Beneficiati, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, Præposituribus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officii, Canonicatibus, Præbendis, aliisque Ecclesiasticis cum cura, & sine, Secularibus, & Regularibus beneficiis, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privatae fuerint) liberè de jure conferri, nisi aliàs dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialitèr, aut generatitèr reservata, & nihilominùs alienatæ res, & bona hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca Pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, liberè revertantur.

Nulli ergo hominum liceat, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, Kal. Martii, Pontificatus nostri Anno quarto.

Decretum de Ejectis, & Eiiciendis, Auctoritate Sanctissimi D.N. Innocentii PP. XII. editum die prima Martii 1693.

Instantibus Procuratoribus Generalibus Religiosorum, Ordinum pro moderatione Decretorum de Apostatis, & Ejectis editorum à Sac. Congregatione Concil. & s. me. Urbano PP. VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilius modus Incorrigibiles eiiciendi præscribatur, Sac. Congregatio à Sanctissimo D. N. Innocentio PP. XII. super præmissis particulariter deputata Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanatæ, Mariscotti, de Norfolkia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpensis eorundem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpatur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata malè affectis officiant magis; quam profint; maturo examine, zelo Regularis Disciplinae conservandæ censuit, statuit, &

au-

auctoritatē ejusdem Sanctissimi D.N. sibi specialiter attributa, hæc in posterum servanda decrevit.

1. **Q**uod firmis, ac in suo robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundum eam partem, ubi agitur de Ejectis, & Eiiciendis, tamquam Sac. Canonibus, & communiori SS. Patrum menti conformibus, quoad Ejectos eadem servantur, quæ in alio simili Decreto hac præsentis die emanato de Apostatis, & Fugitivis statuta sunt, & indulta. Quodque ad præscriptam legem. sa. me. Gregorii IX. in c. final. de Regul. annuatim Fugitivi requirantur, & respectivè cogantur ad Claustra reverti.
2. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in pœnitentia, & jejunio ad eiicendos Incurribiles, ad sex tantum menses continuos in posterum coarctetur, & restringatur.
3. Quod facultas Generalibus Ordinum de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad causas eiicendorum eligendis; attributa, extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui, electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex ex gravibus ex propria Provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu causas hujusmodi cognoscant, & ad effectum eiicendi Incurribiles suæ Provinciæ, & Ejectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis, desinant, salva semper Sanctæ Sedis, & Sac. Congregationis Concilii in casu recursus, & appellationis auctoritate.
4. Quod in posterum Processus conficiantur juxta Regulas, Constitutiones, ordinationes, & stylum cujusque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit à Sac. Congregatione provisum.
5. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscumque Religionis ingressum petentes, & à Religione
forlan

forfan alienos, duram fati tractu temporis necessitatem parit eosdem è Claustriis eiiciendi, ne hujusmodi semina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad Incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sac. Congregatio, annuente Sanctiss. D. N. sub interminatione D. Judicii, necnon privatione vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in posterum obtinenda, quibuscumque prædictorum Ordinum Superioribus districtè præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clementis VIII. registrata post Decretum san. me. Urbani VIII. de Apostatis, & Ejectis incipien. *Regularis, Sanctissimus, & Nullus*, unà cum aliis subsequenti- bus Decretis, Provisionibus, & Ordinationibus, & respectivè moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem servari, pœnas in eisdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujusmodi Decretorum transgressores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorent, & ne militiæ Christi adscripti tam de facili fiant desertores, ac præfugi. Datum Romæ die 24 Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

R. Pallavicinus Sac. Congr. Conc. Secretarius.

Nota delli Decreti, che li Superiori Regolari sono tenuti pubblicare ogn' Anno.

- I.** IL Lunedì doppo la prima Domenica dell' Avvento, ò in uno delli dieci giorni immediatamente seguenti, li Superiori locali di ciascun Monastero, Convento, ò Casa Regolare son obligati far leggere in publico Rettorio li Decreti *De Celebratione Missarum*, fatti dalla sacra Congregazione del Concilio con autorità speciale

L

della

della Santità di N.S. Papa Innocenzio XII. sotto li 23. Novembre 1697. che cominciano *Nuper à Congregazione, &c.* che sonò à carte 101 sotto pena di privazione di officio, e di voce attiva, e passiva da incorrerli *ipso facto*.

2. L'istesso sotto le medesime pene son obligati fare il Venerdì doppo l'Ottava della solennità del Corpo di Christo, ò in uno delli dieci giorni immediatamente seguenti.

3. Il Venerdì doppo l'Ottava dell'Assunzione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il mese d'Agosto, li medesimi Superiori locali sono obligati in publica tavola, ò in un Capitolo spècialmente convocato à quest' effetto avvisare i loro Sudditi dell'osservanza, & esecuzione delle Costituzione Apostoliche, e Decreti spettanti al Sant' Offizio, e particolarmente di quelli, de' quali si fa menzione nel Decreto publicato dalla Santità di Nostro Sign. Urbano VIII. sotto li 7. di Giugno 1633. che comincia, *SS. D. N. sedulo incumbens, &c.* che stà à carte 3. e poi confermato li 5. Novembre 1637. sotto pena di privazione d'officio, e di voce attiva, e passiva da incorrerli *ipso facto*, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4. Il medesimo sotto l'istesse pene sono obligati à fare, rispettivamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualsivoglia Capitolo Generale, e Provinciale, & in ogni congresso, e Compagnia Capitolare.

Li quali devono anco procurare, e fare, che in ogni Convento sua assisa continuamente una copia del detto Decreto, *Santiss. D. N. sedulo incumbens, &c.* in qualche luogo publico, dove possa commodamente vederli, e leggerli dalli Religiosi sudditi.

E dar conto alla Sacra Congregazione della Santissima Inquisizione di Roma, di haver avvisato i loro sudditi, come sopra.

Avvertendo, che li Transgressori saranno puniti infallibilmente, e contro di loro si procederà nel Tribunale del Sant'Offizio, come nel sudetto Decreto del 1633.

5. Due

5. Due volte l' Anno almeno, li detti Superiori in ogni Convento, Monastero, ò casa Regolare son tenuti far leggere in publica mensa li Decreti *de Regularibus Apostatis, & ejectionis*, fatti dalla Sacra Congregazione del Concilio con facultà speciale della san. mem. di Urbano VIII. sotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Regularium ejectionum, & fugitivorum, &c.* che sono à carte 124. Come anco il Decreto *De Ejectionis, & Eiciendis.* dalla San. mem. d' Innocenzio XII. emanato sotto il dì primo di Marzo 1693. che comincia, *Instantibus Procuratoribus Generalibus, &c.* posto nell' ultimo à carte 159. & insieme anco li Decreti generali della san. mem. di Clemente VIII. spettanti alla Riforma de' Regolari alla Recezzione, Professione, & Instituzione de' Novizii, che incominciano: *Regularis disciplina, &c.* e sono à car. 129. quali Decreti dalla medesima Sac. Congregazione del Concilio furono innovati nelli detti Decreti *De Regularibus Apostatis, & ejectionis &c.* & à quelli vanno annessi.
- Chi presume far il contrario incorre la pena di privazione di tutti gli officii, che hà, e di voce attiva, e passiva, & d' inhabilità perpetua alli medesimi officii, e voce, la qual pena è riservata à Sua Santità.
6. Dentro al mese di Gennaro, sotto le medesime pene di privazione degl' officii, e di voce attiva, e passiva alli Superiori, che trasgrediranno, devon leggerli li Decreti di Urbano VIII. e di Clemente VIII. *de largitione munerum*, che cominciano i primi: *Nuper à Congregatione nonnullorum, &c.* e sono à carte 97. e li secondi, cioè, di Clemente Ottavo cominciano: *Religiosæ Congregationes, &c.* è sono à carte 89.
7. Si deve leggere in ciaschedun Anno nelle Calende di Marzo, ò dentro il detto mese, il Decreto della Santissima Inquisizione fatto li 8. di Luglio 1660. alla presenza della Santità di Nostro Sign. Papa Alessandro Settimo, che comincia: *Licet alias per Constitutionem*, che è

à car. 85. e deve darfi avviso dalli Superiori, essersi letto il sopradetto Decreto con fede sottoscritta da loro, e da lui, ò tre altri dell'istesso Convento alla Sacra Congregazione della Santissima Inquisizione di Roma.

Si avverte, che la grazia, e facoltà di dieci giorni di tempo oltre il Lunedì, e Venerdì, come à num. 1. & 2. la concesse la Congregazione de' Regolari con Decreto delli 12. Marzo 1638. quella di tutto il mese d' Agosto, come à num. 3. la Congregazione dell' Inquisizione con Decreto li 5. Novemb. 1638. e quella di tutto il mese di Marzo, come à num. 7. la san. mem. di Clemente IX. con Decreto pure del Sant' Officio sotto li 7. Novembre 1668.

INDEX CONSTITUTIONUM

Ad Officium S. Inquisitionis adversus hæreticam
pravitatem pertinentium.

Quarum præcipuè observantia, & executio injungitur
præmissio Decreto SS. D. N. URBANI
Papæ VIII. pag. 3.

A LEXANDRI VII. Constitut. 96. incipit: <i>Licet alias</i> .	pag.	85
CEMENTIS VIII. Const. 42. incip. <i>Cum sicut</i> .		46
2. Constit. 81. incip. <i>Et si alias</i> .		25
GREGORII XIII. Constit. 21. incip. <i>Officii nostri partes</i> .		23
GREGORII XV. Constit. 27. incip. <i>Romanus Pontifex in specula</i> .		64
Constit. 28. incip. <i>Romani Pontificis</i> .		48
Const. 29. incip. <i>SS. D. Noster auditis</i> .		60
Const. 34. incip. <i>Universi Domini ovis gregis</i> .		19
Const. 40. incip. <i>Apostolatus officium</i> .		71
JULII III. Const. 11. incip. <i>Licet à diversis</i> .		8

PAULI

PAULI V. Const. 26. incip. <i>Romanus Pontifex.</i>	50
Const. 97. incip. <i>Regi pacifici.</i>	55
PII IV. Const. 31. incip. <i>Cum sicut nuper.</i>	17
PII V. Const. 82. incip. <i>Si de protegendis.</i>	18
SIXTI V. Constit. 17. incip. <i>Cæli, & Terræ Creator.</i>	31
URBANI VIII. Constitut. 37. incip. <i>Sanctissimus D. N. sollicitè animadvertens.</i>	
Const. 50. incip. <i>Sanctissimus D. N. pro debito sui pastoralis officii.</i>	79
Const. 79. incip. <i>Apostolatus officium.</i>	28
Const. 113. incip. <i>Inscrutabilis iudiciorum Dei.</i>	39
Const. 114. incip. <i>Apostolatus officium.</i>	73
Constit. 155. incip. <i>Cum sicut accepimus.</i>	80
Const. 157. incip. <i>Alias fel. rec. Gregorius Papa XV.</i>	67

Constitutiones aliæ pro Regularibus.

C LEMENTIS VIII. Const. 28. de largitione munerum &c. incipit: <i>Religiosæ Congregationes.</i>	pag. 89
URBANI VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Const. de largitione munerum, &c. incipit: <i>Nuper à Congregatione nonnullorum.</i>	97
Confirmatio Decretorum Congreg. S. R. E. Card. Concilii Tridentini Interpretum, Innocentii XII. super Celebratione Missarum, incipit: <i>Nuper à Congregatione.</i>	101
Decreta S. Congreg. Concilii, de Regularibus Apostatis, & ejectis, incip. <i>Sacra Congregatio Cardinalium.</i>	124
INNOCENTII XII. Decretum de Ejectis, & Eiiciendis incip. <i>Instantibus Procuratoribus Generalibus.</i>	159
De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Conventibus designandis, incipit: <i>Sanctiss. in Christo Pater.</i>	130
Formula recipiendi Novitios.	143
Decretum super forma recipiendi Novitios, incip. <i>Sanctiss. in Christo Pater.</i>	144

- Institutiones super prædicta receptione, & educatione,
incip. *Cum ad Regularem, &c.* 146
- Decretum super reservatione casuum, ab omnibus Regu-
rium Superioribus observandum, incip. *Sanctissimus Do-
minus noster, qui jampridem.* 140
- CLEMENS VIII. Decreta pro Regularium Reformatione,
&c. incip. *Regularis disciplina.* 129
- Decreta super Reformatione Regularium tam Monacho-
rum, quam Mendicantium, incipit: *Nullus omnino.* 132
- Decreta Sac. Congreg. Concil. SS. D. N. Urbani Papæ
VIII. jussu edita de rebus Regularium non alienan-
dis. 154
- PAULI II. Const. 5. de rebus Ecclesiasticis non alienandis,
&c. incip. *Ambitiosa, &c.* 157

I N D E X M A T E R I A R U M,

Quæ in præinfertis Apostolicis Constitutioni-
bus continentur.

- A**strologiæ judiciaræ artem, aliaque divinationum
genera, exercentis, librosve desuper legentis, vel te-
nentis, pœna. Sixti V. Const. 17. pag. 31.
- Eaque aucta, & extensa ad alia. Urbani VIII. Const. 113. 39.
- Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum Imagines
cum radiis, splendoribus, aut laureolis proponi: Eisque
tabellæ, aut luminaria ad eorum sepulchra apponi: eo-
rumve gesta, miracula, revelationes, & beneficiorum
impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Urb.
VIII. Const. 37. 75.
- Carceratum ex causa Sancti Officii eximentis, vel, ne car-
ceretur, impediens, pœna. Pii V. Const. 82. 11.
- Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis materia. Pauli V. Con-
stit. 97. pag. 55. & Gregor. XV. Const. 29. 60.

Con-

- Confessarii sollicitantes ad turpia in confessione, qua pœna coerceantur.** Pii IV. Constit. 31. pag. 17. & Greg. XV. Const. 34. 19.
- Confessarii monere debent sollicitatos in confessione, ut sollicitantes Confessarios denuncient.** Greg. XV. Const. 34. 19.
- Confessionem Sacramentalem audientis ad ordinem Presbyteratus non promoti, causa pertinet ad Sanctum Officium.** Greg. XIII. Constit. 21. pag. 23. Eiusque pœna. Clem. VIII. Const. 81. pag. 25. Non suffragante minori ætate. Urbani VIII. const. 79. 28.
- Hæretici in Italiæ, & adjacentium Insularum, locis commorari prohibentur: Eorumque fautorum, & receptatorum pœna.** Greg. XV. const. 28. 48.
- Impedientes Inquisitores in eorum officio, eorumque complices, & fautores, severiùs puniuntur.** Julii III. constit. 11. 7.
- Ingerentes se in causis Inquisitionis, præter Ordinarios, & Inquisitores damnantur.** Julii III. const. 11. 7.
- Inquisitorum Laicos ad criminis hæresis cognitionem admittentium pœna.** Julii III. constit. 11. 7.
- Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existit, proficisci, in eisvè habitare, prohibentur.** Clem. VIII. const. 42. 45.
- Largitio munerum Regularibus interdicitur.** Clem. VIII. const. 28. pag. 89. & Urb. VIII. const. 267. 97.
- Libri ubicumque compositi sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, & extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis Deputatorum licentia imprimi prohibentur.** Urbani VIII. const. 50. 79.
- Libros prohibitos legendi, habendivè, licentiârum revocatio.** Gregor. XV. constit. 40. pag. 71. & Urb. VIII. constit. 114. 73.
- Missas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, causa spectat ad Sanctum Officium.** Gregor. XIII. constit. 21. pag. 23. Eiusque pœna. Clem. VIII. const. 81. pag.

25. Non excusante minori etate. Urbani VIII. constit. 28.

79.

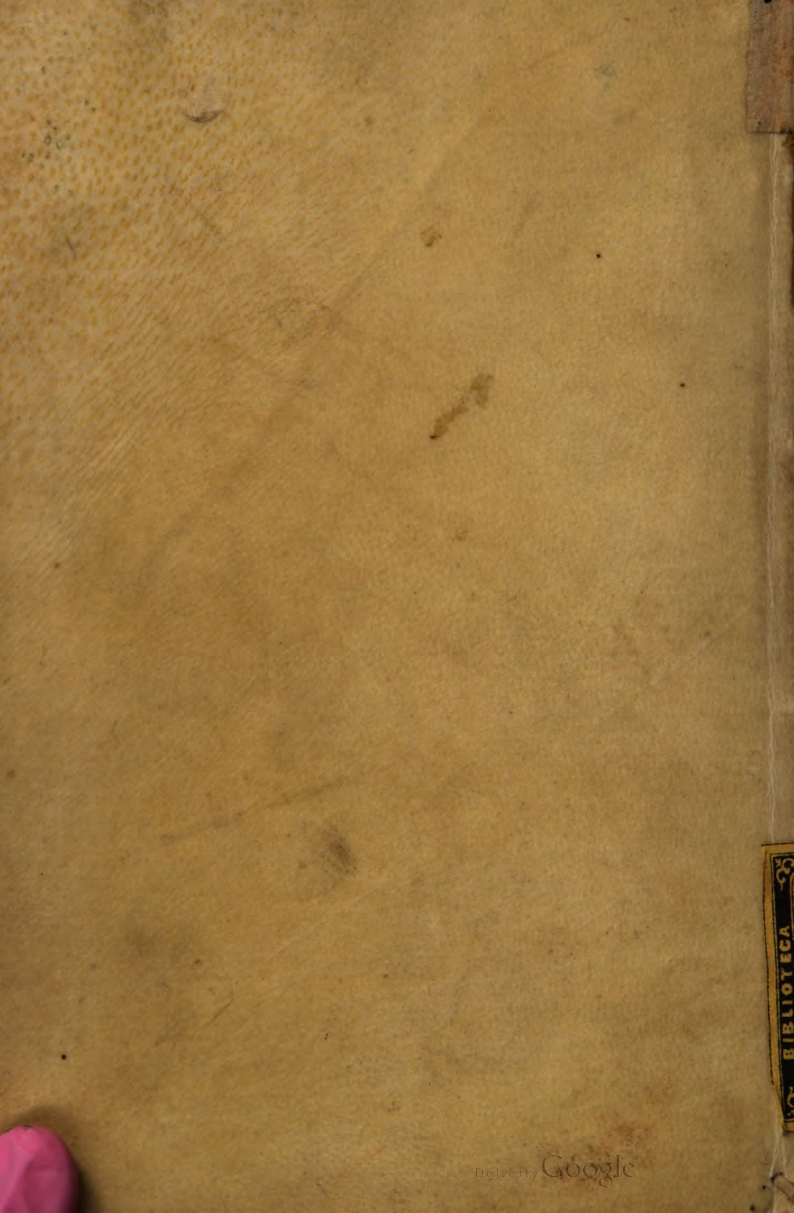
Offendentium Ministros Sancti Officii, necnon Accusatores, Denunciatores, vel Testes, poenæ Pii V. const. 82. 11. Regulares omnes quomodolibet privilegiati comprehendantur in Constitutionibus Apostolicis in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquisitionis Officium hætenus editis, & in posterum etiam super quacunque alia re edendis, nisi specialiter in eis excipiatur. Urbani VIII. constit. 155. 80.

Superiores Regularum jubentur commonere suos subditos de observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ad Sanctum Officium pertinentium, in principio Decreti. pag. 3. Necnon affigere in loco apud eos publico exempla hujus Decreti: Et de tali affixione, & commonitione publico documento certiorum facere Sac. Congregationem S. Officii Urbis. In fine Decreti. 7. Superiores Regularium causas suorum subditorum ad Sanctum Officium pertinentes cognoscere prohibentur. Pauli V. const. 26. pag. 50. & Alex. VII. const. 66. 85.

Vivæ Vocis oraculo factarum concessionum revocatio. Gregor. XV. const. 27. pag. 64. & Urbani VIII. const. 157. 67.

F I N I S.

BIBLIOTECA